

ZÁŘÍ
2015

40. ROČNÍK BHCO | REPORTÁŽ (6)

DROGY | ODDÍLOVÁ FILMOTÉKA (13)

PS PLEJÁDY ŠTERNBERK | SEZNAMTE SE (22)

RUKODĚLKY NA ZELENÉ

Od pondělí 17. 8. do pátku 21. 8. se 26 účastnic letní táborové školy učilo nové výtvarné a rukodělné techniky, které budou moci použít při své celoroční práci s dětmi. Letošním „bonbonkem“ byla keramická dílna s ukázkou vypalování v sudu pod vedením Romana Ondruška. S lektorkou Natálkou Vítovcovou se všem podařilo vytvořit krásné pískované obrázky, pavouky z korálků nebo náhrdelníky z dutinek. Některé účastnice letní táborové školy se na chvíli také staly lektorkami. A tak si na závěr všechny dámy mohly odvézt nejen krabice s vlastními výrobky, ale i spoustu nápadů na aktivity s dětmi v průběhu roku.

V letošním roce byla LTŠ zájmově zaměřena. V tomto trendu (specializace) budeme pokračovat i v letech příštích.

Ivanka Mochurová, vedoucí akce

JSME ZPÁTKY

Ponurou náladu z konce prázdnin jistě dokáže máloco projasnit tak, jako první číslo nového ročníku Mozaiky ve vašich stránkách! Tedy to bychom si alespoň v redakci rádi mysleli... Tak či tak, nový ročník je tu a s ním řada zavedených rubrik, ale i pár úplných novinek. Pojďme se spolu na ty novinky podívat. V rubrice nazvané „No toto!“ budeme postupně otvírat různá témata, se kterými se při práci s dětmi musíme vypořádat nebo o nich alespoň mít přehled – v tomto čísle začínáme tématem pedofilie. Naším cílem není nabízet na vše odpovědi, ale podnítit zájem a ukázat různé úhly pohledu.

Další novou výraznou rubrikou je „Oddílová filmotéka“, která je také vždy založena na jednom tématu a nabízí české i zahraniční filmy, které jej mohou přiblížit a rozvířit debatu – ale pozor, jsou určeny spíše instruktorům a nejstarším dětem. Pro start jsme zvolili téma drogy.

Méně závažné čtení nabídne rubrika „Křížem krázem“, ve které budete nacházet tipy na výlety za zajímavostmi a krásami naší vlasti. A jistě si všimnete i několika dalších novinek, z nichž některé jsou jen pro pobavení a odlehčení. Pár změn proběhlo i ve vzhledu Mozaiky, ale nekoná se žádné zemětřesení. To hlavní ale samozřejmě je, aby vám Mozaika dokázala pomoci i vás pobavit. Jestli máte tipy a náměty, jak ji vylepšit, pište na mozaika@pionyr.cz. **Jakub**

KYTIČKY SE POVEDLY, DĚKUJEME!

Když jsme v červnovém čísle uváděli optimistické odhady, že naši dobrovolníci při Českém dni proti rakovině vybrali přes milion korun, ani trochu jsme se nepletli. V jejich vacích se totiž dohromady sešla částka 1 321 466 Kč!

Děkujeme vám všem, kteří jste jakkoliv přiložili ruku k dílu.

SAMI O SOBĚ – PŘIHLASTE SE!

Ať už jste tradiční účastníci pionýrské propagační soutěže Sami o sobě (samiosobe.pionyr.cz), nebo o ní teprve uvažujete – což byste rozhodně měli! – připomínáme termín uzávěrky přihlášek: 31. 10. 2015.

Pokud si s něčím nevíte rady, ptejte se Anny Novákové – anna.novakova@pionyr.cz. A hlavně se toho nebojte! Stačí jen poslat, co stejně děláte, a těšit se, že tentokrát třeba získáte vítězství a odměnu právě vy! Více informací najdete na www.samiosobe.pionyr.cz.

KALENDÁRIUM | nabídkový plán akcí a soutěží

■ 16.-17. 10.	Impuls 2015	Praha	PS Hrádek
■ 13.-15. 11. 2015	Konference o činnosti pionýra	Mladá boleslav	Pionýr

NABÍDKA OTEVŘENÝCH AKCÍ PS (z www.pionyr.cz)

■ 9. 9.	Otevřená klubovna	Jince	PS Jince
■ 9. 9.	Odpoledne deskových her	Praha	PS Omega
■ 11. 9.	Dobrodružství na míru	Hrádek u Rokycan	PS Hrádek
■ 12. 9.	Začínáme	Dobřany	PS Dobřany
■ 14. 9.	Turnaj ve stolním tenise	Praha	PS Omega
■ 19. 9.	VOČKaři	Svatošské skály	PS Březová
■ 19. 9.	Turnaj Mólky	Brno	7. PS Borač
■ 24. 10.	VOČKaři – Aquapark	Chomutov	PS Březová

NABÍDKA VZDĚLÁVACÍCH AKCÍ PVC

■ Kvalifikace oddílového vdoucího

■ 11.-13. 9.	Mladá boleslav	Středočeské PVC
■ 18.-20. 9., 2.-4. 10.	Újezd u Plánice	Plzeňské PVC
■ 9.-11. 10., 30. 10.-1. 11.	Důlce	Ústecký PVC

Víkend pro čtrnácti až osmnáctileté

■ 18.-20. 9.	Skavsko	Olomoucko-zlínské PVC
--------------	---------	-----------------------

MOZAIKA PIONÝRA – vydává Pionýr, z. s. pro svou vnitřní potřebu. | Uzávěrka tohoto čísla: 15. 8. 2015. | Kontakty: Pionýr, Senovážné nám. 977/24, Praha 1, PSČ 116 47, tel.: 234 621 299; 777 248 720; fax: 224 215 101; e-mail: mozaika@pionyr.cz. Aktuální informace o spolku Pionýr poskytujeme též na internetu: www.pionyr.cz. | Textové příspěvky přijímáme ve formátech souborů .doc nebo .rtf, foto v dostatečném rozlišení pro tisk (300 ppi – pro použití v tisku ve velikosti 1:1). | Odpovědný redaktor: Jakub Kořínek. Grafická úprava: Teereza Trojanová | Tisk: BOFTISK Nymburk. | Distribuce: Postservis. | V evidenci periodického tisku evidováno pod číslem MK ČR E11046, ČÍSLO ISSN 1213-4686. | Vydáno díky finanční podpoře Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Zpravodaj je neprodejný.

Letní tábor 49. PS Kočovníci	1
Rukodělky na Zelené fotoreportáž	2
Pionýrské léto zprávy z táborů	4
40. ročník BHCO reportáž	6
Kniha Pionýra výročí	7
Pionýr je RESETován reportáž	8
Pionýr pro všechny reportáž	9
Pedofilie?! no toto!	10
Kritická Kamila o dětech trochu jiných	11
Co spojuje Pionýry? obsah činnosti	12
Drogy oddílová filmotéka	13
Nazujte toulavé boty! výlety	14
Ubrousek pod svačinu rukodělky	15
Čimelice geopozvánka	16
Vzdělávací akce ÚPVC vzdělávání	17
Sami o sobě zprávy ze spolku	18
Z prázdninového batohu předsedův glosář	20
Aktuality informace z (o) ústředí	21
Zvládneme ho všichni? RISP	21
PS Plejády Šternberk seznamte se	22
Září 1990 Pionýr 1990	24
Záruka na zážitky právní posilovna	26
Kaleidoskop výročí a zajímavosti	27
Pionýrské léto tematická fotostránka	28

TÁBORY SE POVEDLY!

Jako v každé zářijové Mozaice nemůžeme ani v této chybět zprávy z vašich táborů. Protože se jich ale sešlo opravdu dost, za což děkujeme, najdete zde jen vybrané úryvky. Pokud si chcete počíst více, najdete zprávy i na www.pionyr.cz.

OSADNÍCI LHOTA CITY OBJEVILI DŮL PLNÝ DIAMANTŮ!

... Táborníci se ocitli hned po příjezdu na Divokém západě, stali se z nich osadníci, kteří přijeli do Lhota City stavět železnici, která je přiveze k diamantovému dolu... Jedním z nejdůležitějších úkolů bylo získat co nejvíce dynamitu k odstřelu dolu... v noci však došlo k odcizení dynamitu. Osadníkům nezbývalo nic jiného než se vydat po stopách hledaného bandity... do Rajnoch City, kde jim byl nakonec dynamit navrácen místním šerifem. Vzhledem k tomu, že železnice již byla postavená, tak se po ní mohli osadníci vydat i s dynamitem k dolu. Projížďka po trati lesní železnice byla pro všechny velkým zážitkem!

... Měli jsme možnost zkusit si vyrobit opravdový ruční papír, country tance, soutěžili jsme v dřevorubecké olympiádě a také ve sportovní olympiádě, vyzkoušeli jsme si lanové aktivity, vařili guláš, který nám všem moc chutnal, poslouchali tajemný zvuk didgeridoo, přijel za námi sokolník a také včelař, zabubnovali jsme si africké rytmy, poslouchali jsme povídky hvězdářů a také jeden večer byl věnován povídání o deštném pralesi a nutnosti jeho záchraně! To nás natolik zaujalo, že jsme hned druhý den uspořádali mezi rodiči a návštěvníky našeho Countryshow sbírku ve které se nám podařilo vybrat 1 701 Kč za které si koupíme 2 ary deštného pralesa. Celým letošním táborem se neslo heslo „Země nepatří lidem, ale lidé patří Zemi“...

Aneta Lojčíková, PS Dr. Mirko Očadlíka

LÉTO S ODDÍLEM DRÁČATA

... Letos jsme se všichni na čtrnáct dní stali indiány a snažili jsme se plnit indiánské zkoušky a zápasit, lovit, bojovat a překonávat různé nástrahy a peripetie. Pro některé z nás bylo nástrahou i odloučení od rodičů, sebeobsluha a různá další překonání. Překonání je jednou z myšlenek pionýrů a ten, kdo se dokáže překonat na táboře, dovede se pak snáze překonat i v obyčejném životě. Tábor byl tedy nejen hrou a odpočinkem, sbírkou vzpomínek a různých nálad, ale především dobrou životní přípravou. Důležitým plusem určitě bylo, že všichni zúčastnění pravidelně docházeli na naše čtvrtěční schůzky a různé akce. ... V našem oddíle bylo dokonce pět dětí, které ještě nechodí do školy, ve věku od čtrnácti měsíců do šesti let. Pochvalu si zaslouží nejen tito cvrčci, ale i jejich maminy, které dokázaly svoji péči rozdělit mezi své malé ratolesti a ostatní členy oddílu!

... Náš oddíl byl vždy mezi nejlepšími. V oddílové hře jsme bojovali za kmen nebo sami za sebe. Naše kmény měly zajímavé názvy: Rod červeného malého hmyzu; Rod černého velkého medvěda; Rod žlutého krásného bizona; Rod zelené bláznivé žáby. ... Největší legraci jsme zažili při hře ve vodě, kde jsme museli překonat řeku ve dvojici zády k sobě. ... Také jsme se naučili číst indiánské znaky a splétat trávu do provazů. Vyrobili jsme si indiánská trička a čelenky s pery. Tkali jsme, zdobili keramiku, jezdili na kánoích. Dokázali jsme si sami vyrobit oštěp a dokonce s ním trefit medvěda. ...

Co dodat? S chutí do toho a v září rozjždíme další kolo dobrodružství!

Monča Cinertová, PS Hrádek

AŽ ŽIJÍ DUCHOVÉ

Letos proběhl již 35. ročník táborové sezóny na Olbramu – první turnus na motivy pohádky Ať žijí duchové. V první polovině tábora nás trápila tropická vedra... a tak se nejvíce času trávilo u vody. Každopádně hned první den pážata probudila duchy z hradu Brtník a započala tak neuvěřitelná cesta strašidel a magie.

Děti se domluvily s rytířem Brtníkem, že by chtěly z jeho zříceniny mít klubovnu. Brtník zpočátku nesouhlasil a chtěl děti vykázat... Musí tu strašit, dokud hrad opět nebude stát i se všemi odcizenými věcmi...

A tak nakonec Brtník souhlasil, že pokud děti spraví hrad a navrátí ukradené věci, dovolí jim mít klubovnu na hradě.

Ihned se pážata vydala za hajným, aby jim dal stromů pár, vyvolala skřítky a tesaře z lesa na pomoc, našla ukradenou černou kroniku, nasbírala ztracené stříbrňáky, naučila se základní kouzla a před stavbou hradu si dala přibíháčka na posílení. Nakonec se vše podařilo a s pomocí trpaslíků a kouzel, opravila opět hrad Brtník do původní krásy. Mimo etapové hry si pážata samozřejmě užila menší oddílové hry, olympiádu, lesní závod, divadelní scénky, táborák, disco, sluneční království, maškarní odpoledne, táborovou pouť, kouzelníka, lovení večere, hasičskou pěnu a mnoho dalších...

PS Kopřivnice

OLBRAMCHALLENGE 2015

Třetí ročník OlbramChallenge byl největší výzvou jak pro účastníky, tak pro team vedoucích. Důvod byly nehorázné tropy, které nám nabořily program, neboť přes celý den nešlo skoro nic dělat. ...

Olbramchallenge je tábor zaměřený na outdoor aktivity pro věkovou skupinu 15 let a výš. Je jedinečný tím, že se tu nehrají jenom hry pro zábavu, ale snažíme se účastníky naučit něco do života a přetvářet hodnoty.

A to jsou zásadní aktivity a smysl OlbramChallenge. Kde jinde může účastník na vlastní kůži vyzkoušet záchranu člověka ve stresové situaci nebo popřemýšlet nad tím, zda bude jíst maso v takové míře jako doposud, když vidí nevinného králíka, který musí kvůli nim zaplatit životem, aby měli kus masa...

Týmový duch byl také letos objeven. Ze začátku byly aktivity na týmy skoro katastrofální z důvodu komunikace v týmu. Tak to prostě bývá na začátku u neznámých účastníků. ... Ke konci byly týmy tak seřané, že i když jsme do nich dali „kaziče“, bylo pro ně velice nepříjemné souhru nabourávat.

Osm dní bylo opět krátkých, neboť když se ze všech účastníků a vedoucích stane velká rodina, začne se hned říkat, „kdo tu krade čas.“ ...

Miroslav Klimecký, PS Kopřivnice

HARRY POTTER 2015 ANEB LETNÍ ŠKOLA ČAR A KOUZEL V NEBŘEZINECH

... Po svačině nás „moudrý klobouk“ rozřazuje do kolejí a určujeme si název naší koleje – Nebelvír, Mrzimor, Havraspár a Zmijozel. Ke každé kolejí byli přiřazeni i profesoři, kteří s námi tráví celé dny a pomáhají nám... Jdeme si všichni vyrobit hůlky, tak abychom měli ty nejzajímavější a nejlepší. Fantazii se meze nekladou... Po večeri následuje hlavní nástup. My se všichni včetně profesorů převlékáme do našich hábitů a řadíme se v jednotlivých kolejích. Získáváme první body a zakresluje do herního plánu.

... Další den následuje příprava na nejslavnější sport – Famfrpál. Dopoledne vyrábíme košťata, a když jsme se vrátili, nevěřili jsme vlastním očím. Výroba byla super a každé koště má svůj půvab... Zopakujeme si pravidla a zajímavá a napínavá hra začala.

... Ve středu odcházíme na celodenní výlet hledat viteály. Zástupce každé kolejí si vybral, kudy jejich cesta povede, co si máme vzít s sebou a kde najdeme své obálky. Hra ovšem měla jeden háček. Cestou nás pozorovali „skřeti“, které vidí jen dospělí. Ti potom zakřičí „skřeti“ a my se museli schovat. Jinak by nás skřeti snědli.

... Mezi tím v průběhu celého tábora plníme různé zkoušky – například: mlčení, zdravovědu, šifrování, přírodovědu, uzlování a stezku odvahy. Na odpoledne pro nás bylo připraveno překvapení. Navštívil nás Astrobus. Nejprve proběhla přednáška o vesmíru a letní obloze. Večer jsme pak pozorovali vesmírné objekty: Saturn, Venuši, galaxii v Andromedě a mnoho dalšího.

... Je sobota a v táboře se začíná uklízet, dobalujeme si věci a připravujeme se na odjezd. Nálada je trochu jiná. Ptáte se proč? Uteklo to jako voda a nám se tu líbilo. Ani se nám domů moc nechce...

Miroslav Hrbáček, PS Beroun-Závodí

Celý (mnohem rozsáhlejší) text vyšel v Berounském deníku 29. 7. 2015

KDYŇŠTÍ VODÁCI SJÍŽDĚLI LUŽNICI

Letošní sucho trochu potrápilo i děti z kdyňského vodáckého tábora na řece Lužnici. Břehy byly sice lemované krásnou přírodou místního chráněného území, ale občas bylo třeba překonat mělčinu po svých. Stěhování mezi vodáckými tábořišti Suchdol, Majdalena a Mláka bylo tedy náročné, ale malí vodáci si ho stejně užili plnými doušky. Naštěstí se táboru vyhnula ta největší vedra a děti si tak mohly kromě koupání užít i spoustu pěkných her, které pro ně připravili vedoucí z PS Safír Kdyně.

Celotáborová hra byla tentokrát inspirována oblíbenou deskovou hrou Osadníci z Katanu. Děti byly rozděleny do stálých skupin, které spolu jako osadnické rodiny soupeřily o to, které se podaří z vytěžených surovin postavit více osad nebo měst. Musely si jednotlivé také usmířit původní obyvatele osidlovaného ostrova, což bylo cílem závěrečné atmosférické noční hry. Během tábora se děti ještě stihly podívat do Třeboně, na Schwarzenberskou hrobku, vykoupat se v suchdolské bývalé pískovně a celý tábor byl zakončen slavnostním ohněm...

Pavla Tochorová, PS Safír Kdyně

VÝŘI V PRAVĚKU

Stejně tak, jako každý rok jsme se sešli na naší táborové základně v Mařenicích. Letošním celotáborovým tématem se stal Pravěk. Děti byly rozděleny do pravěkých tlup, které se spolu snažily využít, i když to občas nebylo vůbec jednoduché. Snaha a úspěchy jednotlivých tlup byly odměňovány kousky vlny, které tlupy použily k výrobě pravěké ovce. Na konci tábora zvítězila tlupa, které se podařilo nejvíce oblepit svoji ovci. Během tábora si děti mohly vyzkoušet spoustu dovedností, které musel každý pračlověk ovládat, aby dokázal přežít.

Na celý průběh tábora dohlížela tlupa starších medvěďů, která se snažila jednotlivé členy připravit na tento nelehký život. Celý tábor jsme ve zdraví přežili a věříme, že si ho každý náramně užil a odvezl si z něj krom památečnického trika i spoustu hezkých vzpomínek.

vedoucí, PS Výři

RUMUNSKO – PUTOVNÍ TÁBOR 2015

Mezi ukončením tábora v Mařenicích a odjezdem do Rumunska jsme měli čtyři hodiny a po šesté hodině večerní už odjížděla parta vedoucích a starších členů oddílu směrem na Brno a dál na východ. Do Rumunska jedeme již potřetí. Pro letošek bylo vybráno nejznámější rumunské pohoří Fagaraš a méně známé navazující pohoří Papuša.

... Všichni jsme vykročili pravou nohou a s úsměvem na tváři, který nás během prvních pár kilometrů s velkým převýšením přešel. Cesta vedla podél řeky Moaşa Sebeşului a po zdolání prvních 700 výškových metrů jsme dorazili na místo vyhořelé Cabany Suru, kde jsme kvůli nepříznivému počasí museli přečkat první noc. Ráno byl před námi náš první vrchol Budislavu 2343 m.n.m. ... Třetí den jsme se vydali odvážně do nitra mlhy směrem k vrcholu Serbota 2331 m.n.m. a následně ještě k vyššímu vrcholu Negoiu 2535 m.n.m, kde jsme po dlouhé době překonali náš oddílový rekord v dobytí nejvyšší hory...

Tentokrát nás čekala východní část pohoří Fagaraš. Ani tato část pohoří neměla žádnou chybu. Po zdolání několika ostrých hřebenů jsme dorazili k překrásnému jezeru Lacul Podragel, které bylo zpestřeno krásným vodopádem. Další den jsme si udělali lehce odpočinkový. Ráno jsme došli k jezeru Lacul Podragu, kde stála i horská chata (chata) kolem které se páslo stádo oslů. U tohoto jezera jsme strávili celé dopoledne, abychom se trochu opláchlí a zregenerovali. Po odpočinkovém dopoledni a vydatném obědě jsme s velkým odhodláním vyrazili na nejvyšší horu Rumunska a tudíž na náš nový rekord. Po pár hodinách byla hora Moldoveanu 2544 pokořena. ...

... Po rychlém umytí v horské řece jsme se šťastně a spokojeně mohli vydat zpět do svých domovů. Krom vzpomínek a spousty zážitků, které si každý z letošního Rumunska odvezl, jsme si také odvezli krásné triko se vzpomínkou na putovní tábor 2015.

V ten samý den po příjezdu do Stráže jsme se ještě všichni jednou sešli, abychom se společně vydali na slavnostní večeri, kde jsme mohli letošní hory zhodnotit.

vedoucí, PS Výři

JUBILEJNÍ 40. ROČNÍK „CESTY ODHODLÁNÍ“

Čas se nedá zastavit... I když je to neuvěřitelné, vyznaváci a příznivci branné hry „Cesta odhodlání“ (BHCO) se sjeli ve dnech 5. – 7. června 2015 již počtyřicáté.

V tropickém pátečním odpoledni nastoupilo ve Smržovce do boje s Jizerskými horami 22 družstev z celé České republiky s celkem 119 soutěžícími účastníky z Pionýra a Mladých ochránců přírody. Všechny soutěžní kolektivy se praly s velmi těžkými podmínkami, především tropickým vedrem po celou dobu soutěže, velkým převýšením (cca 600 metrů nadmořské výšky), nesenou plnou výzbrojí a výstrojí na zádech každého jednotlivce po celou dobu dvoudenní trasy v délce 33 a 37 km.

Hra probíhala v oblasti Smržovka – Slovanka – Dolní Maxov – Peklo – Smědava – Jizera – Josefův Důl a byla zasazena do nádherného prostředí CHKO Jizerské hory (jednotlivá místa uvádím u disciplín).

Svým zaměřením probíhal letošní ročník pod názvem „Jizerský pašerák“. Počet kontrolních stanovišť (bylo jich 25) byl dostatečný k tomu, aby prověřil nejenom psychické, fyzické, ale i odborné schopnosti soutěžících kolektivů.

Hra byla postavena ve většině opravdu na branných disciplínách, takže účastníci prošli v prvním dnu orientací v terénu, sláněním (oboje ze skalní „Vyhličky“ nad Smržovkou), střelbou z různých typů vzduchovkových zbraní, překážkovou dráhou s plížením a plazením včetně plné výzbroje, prověrkou KPZ a osobního vybavení, odhadem výšky a vzdálenosti u rozhledny „Bramberk“, zpětným popisem osoby, znalostí vyhledáním spojení v jízdním řádu na rozhledně „Slovanka“, prokázáním znalostí o České republice a Středočeském kraji pomocí skládání Puzzle na čas a následným nocováním (většina

bivakováním v přírodě) ve vyhrazeném prostoru tábořiště.

Sobotní druhý den, opět v tropickém vedru, zavedl soutěžící na hřebeny a až na vrchol Jizerských hor s pokračující prověrkou v oblasti přírodnin a dřevin na rozhledně „Na čihadlech“, hodů granáty různých typů, zdravotvědy a první pomoci v oblasti „Kasáren“, honu na lišku, zákresu do slepé mapy na „Knejpě“, signalizace za pomoci rukou a vlastních těl na vrcholu „Jizery“, překonání vodní překážky v oblasti „Protržené přehrad“, šifer na „Smědavě“, uzlování u „Malého vodopádu na Jedlovém potoce“, určování souřadnic ve vojenské mapě v prostoru „Lesní brány“, speciální rychlostní zkoušky a hodů šipkou na „Pekle“, přerušení telefonního spojení na „Mariánskohorských boudách“, prokázání znalostí o prostoru v němž soutěžní družstva „operovala“.

Bylo toho opravdu dost, aby to ve spojitosti s náročností terénu, tropickým vedrem, nesenou zátěží a délkou trasy pořádně prověřilo všechny účastníky, kteří si opět „hráblí“ až na dno svých sil. Odměnou soutěžícím kolektivům byly nádherné pohledy z vrcholů Jizerských hor.

Počasi celé akci přálo (až moc), stejně tak se účastníkům vyhnula zranění (nepočítám puchýře, odřeniny a jednu nevolnost) a jiné mimořádné události.

I přes některé chyby soutěžících kolektivů nedošlo letos k žádné hledačce, všechna družstva se sama vrátila do správného směru a ukončila hru na sklonku soboty a až na jednu výjimku i ve stanoveném časovém limitu, takže mohla zasednout k ohni, u kterého někteří setrvali až do ranních hodin.

Je slušností uvést i ty, kteří nám pomohli s organizací soutěže nebo materiálním zabezpečením či nefinančním sponzorským darem:

Česká sáňkařská asociace, Lesy ČR, s.p., Oblastní spolek Červeného kříže Jablonec nad Nisou, Pionýr, Pekárny Česká Lípa. Všem co nejrůzněji děkujeme.

„Rodina“ účastníků hry nezaznamenala sice nové přírůstky z hlediska zúčastněných subjektů, ale, a to je nejvíce potěšitelné, došlo k razantnímu zvýšení počtu nejmladších oddílů (7 zúčastněných bylo naposledy v roce 2002) a celkový počet oddílů do 18 let po dlouhé době převýšil počet oddílů dospělých, z čehož jsme měli největší radost.

Autorem trasy a náplně stanovišť byla parta zakladatelů BHCO a pionýrských pracovníků PS MOV „Střelka“ z Kostelce nad Labem v čele s mojí osobou.

A kdo si odnesl „palmy vítězství“, včetně putovních pohárů BHCO (z nichž jeden byl zbrusu nový od sklářů ze Smržovky)?

V kategorii M (mladší): „Klokan Agbar“ z MOP Netopýr Jablonec nad Nisou

V kategorii S (starší): „Jednorogy pakoni“ z SPTO Brno

V kategorii K (junioři, dospělí a senioři) „Vlci“ z PS Vyří Stráž pod Ralskem

Pozvánku na další ročník obdržíte na předpokládaný termín 10. – 12. 6. 2016. I další ročníky mají předběžné (zatím nezávazné) zájemce o pořadatelství.

Takže: AHOJ na „BHCO“ 2016.

Ing. Jirka Vostřel („Generál“)

trvalý garant BHCO za zakladatele, účastník

32 ročníků

a ředitel 40. ročníku BHCO 2015

KNIHA PIONÝRA

Již od loňského roku vás všechny vyzýváme k tomu, abyste jakkoliv přispěli do unikátní knihy Pionýra, připravované u příležitosti oslav našeho 25. výročí. Napsat mohl kdokoliv cokoliv o Pionýru, co ho napadlo. Dále jste nám mohli zasílat současné i historické fotografie. Nebo požádat nějakou slavnou či významnou osobu, kterou znáte ve svém okolí, o zaslání krátkého příběhu o její zkušenosti s Pionýrem.

JAK TO S KNIHOU DOPADLO?

Přišlo nám několik desítek příspěvků. Zajímavé vzpomínky našich členů i pěkné fotografie.

Ovšem na to, že mohl do knihy přispět každý, čímkoliv chtěl, se dá říct, že příležitosti zapojit se do tohoto jedinečného projektu se moc lidí nechopilo. Většinou jste se zaměřili spíše na „lov“ patronů a jejich zápisy do knihy, což bylo také dobře, jelikož se nám jich nakonec podařilo dát dohromady pěkných sedmáct a jsou mezi nimi zajímavé osobnosti jako např. Dalibor Gondík nebo Michal Zapoměl. Kromě příspěvků do knihy se nám sešla také spousta ručně vyrobených přáníček, od rekordně malinkých (origami myška o velikosti asi 1 cm), přes jednoduché papírky s textem, až po pracné megablhopřání o velikosti téměř 40cm od Pionýrské skupiny Trojlístek, které je plné kreseb a fotografií a je na něm vidět, že si dali pionýři ze Strašic s výrobou opravdu záležet.

Jelikož nám bylo líto, že by všechna ta vyráběná přáníčka, která dostal Pionýr ke svému 25. výročí, nespátřila světlo světa, rozhodli jsme se je v podobě obrázků (fotografií) do knihy zařadit také.

Příspěvky jste nám mohli nejen zasílat, ale také dovézt na RESET, odkud byly všechny listy předány ke svázání do modré knihy se stříbrným nápisem. Bohužel sobotní počasí neumožnilo knihu v kempu vystavit, ale hned v neděli ráno si ji všichni účastníci mohli prohlédnout i s vybranými přáníčky.

NEBYLI JSTE NA RESETU?

Vy, co jste na RESETu nebyli, nebo jste odjeli v neděli ráno, nezuofejte, kniha bude nadále k vidění na všech nejbližších větších akcích, např. na listopadové Konferenci o činnosti Pionýra nebo na jarních Kamínkách.

A pro všechny Pionýry pak bude také brzy k vidění kniha v elektronické podobě. Její

přípravy právě probíhají a o jejím dalším osudu vás budeme brzy informovat. Do elektronické knihy Pionýra budou přidány také všechny příspěvky, které dorazily po termínu.

PATRONI PIONÝRA

Mezi našimi patrony jsou učitelé, herci, moderátoři, politici i sportovci, spektrum je tak skutečně široké. Přehled všech patronů najdete na našem webu. Pokud ještě víte o nějaké známé osobnosti, která má milou zkušenost s Pionýrem, a nestihli jste ji oslovit do termínu vydání knihy, ozvěte se nám. Nové příspěvky do knihy Pionýra budou uvedeny v elektronické podobě, která se bude moci neustále doplňovat. Takže jedeme dál a těšíme se na vaše další příspěvky! Zasílejte je na eva@pionyr.cz.

Eva

PŘÍSPĚVEK OD PATRONA

V knize najdete přání a fotografie od pionýrů, slova významných osobností i příběhy našich patronů. Zde máte ochutnávku jednoho z nich, moderátora Českého rozhlasu Jana Kovaříka:

Rozhodující okamžik mého života a Pionýr byl u toho

Jako kluk jsem chodil do Pionýra v rodné Plzni. Na 10. ZDŠ na nám. Míru jsem měl to štěstí, že náš oddíl vedli skvělí manželé Oliveriusovi, na které později navázaly i obě jejich děti. Zejména tatínek/vedoucí Pepa Oliverius ve mně zanechal hluboké stopy, a to zdaleka nejen na našem tradičním lesním letním táboře, k jehož ozdobám patřil i Pahorek, který jsme pravidelně z trestu zdolávali. ☺

Kousek od mé základní školy se pak odehrál rozhodující okamžik celého mého života a Pionýr byl zase u toho. Jako osmiletý jsem se administrativní chybou (já byl Kovařík z 2. B, oni chtěli Kovařík z 5. B) ocitl ve Stanici mladých reportérů Československého rozhlasu. Plzeňské krajské studio rozhlasu je totiž na stejném náměstí jako moje devítiletka a oni hledali šikovné děti do Pionýrské jitřenky. Naštěstí se jim tenkrát zželelo hubeného kloučka s odstálými ušima a nechali si mě tam. Zažil jsem tam nádherných 7 let, kdy jsem si „osahal“ všechny druhy rozhlasové práce a naprosto jsem se do ní zamiloval... A víte co, nejen, že jsem pak zamířil na gympl, po něm na Fakultu žurnalistiky a nakonec i do vznikajícího Českého rozhlasu, ale působím v něm i dnes a dělá mi to hroznou radost. ☺

...
Co přát Pionýru k 25. výročí? Asi jen to, aby děti, které v něm vyrůstají dneska, měly na co a na koho vzpomínat, až vyrostou, a aby i pro ně byly dny strávené s kamarády jednou z nejhezčích částí jejich dětství. Pokud z nich ještě navíc pomůže Pionýr udělat férové, slušné a pracovité lidi, tak to bude nádhera, protože ty budeme potřebovat pořád....

PIONÝR JE RESETOVÁN!

Asi je to pro málokoho úplně nová zpráva, protože REpublikové SETkání pionýrů bylo už v červnu. Přesto nejde v Mozaice přejít skutečnost, že na jeden víkend (12. – 14. 6.) se v pražském kempu Džbán sešla tisícovka dětí i vedoucích a že si ty tři dny parádně užili!

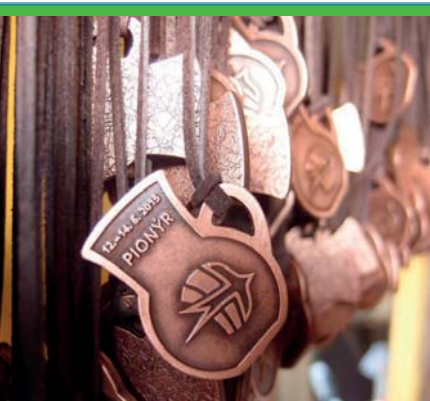
Postavit stan potmě? Pro pionýry žádný problém! Minimálně desítka výprav zejména z Moravy v tom má po páteční dobrodružné cestě do Prahy praxi. A bez střechy nad hlavou (a bez večere) nezůstal nikdo. Setkání bylo zahájeno večerním rituálem, kdy účastníci hádali postavy z našich pověstí. Pionýři také zjistili, že sami jsou možná slabí jako proutek, ale když se spojí, nic je nedokáže zlomit.

V sobotu se pak všichni vrhli na pestrou nabídku aktivit. Na výběr byly jak „hrátky na vyblbnutí“, jako třeba sumo zápasy v nafukovacích koulích, tak aktivity, které žádaly trochu více soustředění, jako soutěže Pionýrská stezka a uzlařská regata, společné bubnování, závody dálkově ovládaných aut.

Aby měli účastníci něco na památku, byl pro ně připraven fotokoutek a různé tvořivé dílny. Dohromady bylo nachystáno přes 50 aktivit! V sobotu večer mohl asi málokdo říct, že je vyzkoušel všechny, přesto se ale blížilo jedno překvapení navíc – koncert kapely Kašpárek v rohlíku. Na jeho písničky řádili malí i velcí, zkrátka „baby punk is not dead!“ Bude těžké vymyslet na další RESET za dva roky něco podobně bláznivého. Ovšem takový orangutan třeba za bicími by zabrat mohl. Kdo do toho půjde a začne s ním trénovat?

Mimochodem párků v rohlíku bylo za víkend snědenu nepočítaně a ukázal se na nich jasný generační rozdíl v tom, kdo jí párky radši s kečupem a kdo s hořčicí. A co z toho vyplývá? Je to dobré, většina byla s kečupem, takže jsme stále dětská organizace... :o)

Mirka Tolarová

Děkujeme všem, kteří se podíleli na zajištění celého maratonu akcí RESET, Praha plná pověstí a Pionýr pro všechny – zejména Krakenům ze 73. PS Vodovod, pionýrům z 96. PS Veselí Medvědi a vedoucím z pražských pionýrských skupin, kteří zajišťovali stanoviště hry po Praze. Dík za pořádný kus práce si zaslouží Luděk Říha, Radek Zázvůrek a Antonín Unger, kteří organizovali velkou část aktivit po Praze. Velký dík patří i těm, kteří na RESETU přispěli s organizací dílen a nabídkových aktivit. Bez vás všech by to nebylo ono. DÍKY.

PIONÝR PRO VŠECHNY

REpublikové SETkání Pionýra v půlce června bylo nejen fajn akcí, ale také součástí oslav 25. výročí obnovení samostatné činnosti Pionýra, i proto k němu byly připojeny další doprovodné programy v Praze. Ty byly nejen pro pionýry, ale úplně pro každého, kdo měl zájem.

Doprovodný program měl dvě samostatné, i když propojené části. Jednou z nich byl koncert na Střeleckém ostrově, nazvaný Pionýr pro všechny. Na pódiu vystupovali úspěšní účastníci otevřené kulturně-umělecké soutěže Pionýrský Sedmikvítek. Střídal se folk,

rock i lidovky a hlediště se postupně zaplnilo jak náhodnými návštěvníky tak těmi, kteří si pionýrský koncert přišli poslechnout cíleně. Na Střeleckém ostrově toho ale bylo připraveno víc, děti si například mohly zasoutěžit v Tábornickém šestiboji.

Hlavně tu ale byl start i cíl druhého doprovodného programu – kostýmové hry Praha plná pověstí. Ta na sedmi stanovištích nabídl setkání s postavami naší historie a pověstí nejen účastníkům RESEtu, ale komukoliv, kdo se chtěl zapojit. Dokonce ani nebylo nutné hledat start, začít šlo na kterémkoliv

stanovišti, a kdo měl razítka za splněné úkoly a zodpovězené otázky alespoň ze čtyř stanovišť, mohl směle zamířit do cíle a získat drobnou odměnu.

I přes pozvolný start nakonec mladí hudebníci hráli a zpívali plnému hledišti a výpravy putující za historií Prahy procházely ostrovem sem a tam.

Byla to pohodová pionýrská sobota v centru Prahy a byla opravdu pro všechny.

Jakub

NO TOTO! PEDOFILIE?!

A máme tu další seriál pro nový ročník Mozaiky, ale jak už z titulku vyplývá, nebude to seriál tak úplně obyčejný. V rubrice nazvané „No toto!“ se budete setkávat s tématy ožehavými, kontroverzními, se kterými se musíme tak či onak potýkat, protože prostě v dnešním světě existují... A když už, tak už, takže jsme do toho skočili rovnýma nohama a začínáme tématem pedofilie. Nebojte, nemáme v úmyslu nabízet pravdy a pochybná řešení, protože často ani žádné jasně správné řešení není. Postačí nám téma otevřít, poukázat na souvislosti a třeba i rozvířit debatu. Pojdme tedy na první téma: Pedofilie.

Jistě znáte starý vtípek, který se ptá: „Jaký je rozdíl mezi pedagogem a pedofilem?“, načež rozverně odpovídá: „Pedofil má děti rád.“ Na rozdíl od pedagoga, který prostě jen zrovna nemá rád děti a ve většině případů se to přehlídí, má ovšem jedinec trpící pedofií, i kdyby chtěl dětem snést modré z nebe, velký problém ve společnosti i před zákonem.

Jako většina kontroverzních fenoménů nemá pedofilie jednu všemi přijímanou a jasně stanovenou definici. Je jich spousta a jinak na ně reagují ti, kterých se přímo týká, a jinak zase ti, kteří proti nim brojí.

CO TEDY PEDOFILIE JE A CO NENÍ?

Pedofilie je porucha sexuální preference (parafilie) a řadí se k ostatním poruchám, jako je například fetišismus, exhibicionismus apod. Žádná z těchto poruch není sama o sobě trestná. Trestné je porušení zákona (a je úplně jedno, jakou má dotyčný sexuální preference). Samotné slovo pedofilie nevzniklo s tak extrémně negativním významem, s jakým ho chápeme dnes. Pochází z řeckého paidofilia (pais – chlapec, dítě + filia – láska, přátelství). Ačkoliv původně o žádné poruše nespíčkovalo, dnes jsou jím označovány osoby, které jsou sexuálně přitahovány nedospělými jedinci – dětmi (míra toho, jak moc nedospělými, se může samozřejmě lišit).

Pedofilie ale ani nutně nemusí být brána jako porucha. Podle mezinárodních klasifikačních nemocí MKN-10 i DSM-IV se parafilie jakéhokoli druhu považuje za poruchu, jen když člověku způsobuje osobní či společenské problémy. Pedofil, který se nedopouští kriminálního chování, tedy nesplňuje kritéria poruchy a už vůbec ne trestní postizitelnosti. Přesto se ve společnosti dočká menšího pochopení než například opilý řidič.

Další pohled nabízejí sami pedofilové, kteří svou parafii nepovažují za nemoc, ale za jinou orientaci, jako třeba homosexualitu. Homosexualita byla přece také dlouho brána za nemoc a byla trestná. Tak proč by se nemohla situace změnit i pro pedofily? V tento moment vyrážejí do útoku ti, kteří tvrdí, že tolerance homosexuality povede k toleranci pedofilie, zoofilie, nekrofilie, a nakonec že bude „normální“ úplně všechno. No, kdo ví.

DVĚ PODOBY PEDOFILIE

Po přečtení několika anonymních zpovědí a zoufalých volání o pomoc nám dochází, že většina pedofilů nejsou násilnická zvířata, která se denně ukájejí nad sbírkou dětské pornografie nebo špehují děti na hřištích či u škol. Jsou to především lidé, kteří se neprosili o to, aby byli pedofilní, a kteří se zpravidla snaží s touto poruchou bojovat a držet ji na uzdě tak, aby mohli normálně fungovat ve společnosti. Mnozí z nich se uplatňují v profesích, kde s dětmi pracují, a svou práci mohou díky lepšímu porozumění odvádět na jedničku.

Samozřejmě ale existují nebezpeční, dětmi manipulující pedofilové, a na mnoho z nich se ani nepříjde, protože dětským obětím z nějakého důvodu nikdo nevěří. Jakékoliv erotické hry a pokusy o intimní sblížení s dětmi ale rozhodně nejsou v pořádku, stejně jako není v pořádku výroba a distribuce dětské pornografie a vůbec cokoliv, co by dítě narušilo v jeho mentálním či tělesném vývoji. Zde je ale nutné zmínit, že naprostá většina (cca 90%) sexuálních útoků na děti je spáchána sadistickými zbabělci, kteří jsou často dokonce členem či blízkým přítelem jejich rodiny. Statisticky je poměr dokonce takový, že procento pedofilů, kteří podobný čin spáchají, je podobné procentu z populace bez této diagnózy. A toto je skutečný problém, za slovem pedofilie často schovaný, kterým se musí společnost zabývat.

ŽIVOT S PEDOFILII

Na webu uskupení Čepek (které je, mimochodem, naprosto legální, neboť existuje pro vzájemnou podporu pedofilů, nikoliv pro oslavu jejich stavu či dokonce touhu legalizovat pohlavní styk s dětmi) se dočtete spoustu zajímavých informací z různých zdrojů, převážně od lidí, kteří se s pedofií potýkají osobně, ale i od těch, co mají pedofily v rodině či mezi kamarády, a v neposlední řadě i od lidí, kteří se s pedofilním chováním setkali jako děti. Často se ukáže,

že byli pedofilové sami jednou obětmi, a ať už se dočkali spravedlnosti nebo ne, zaslouží si i trochu pochopení. Takoví lidé mohou být neškodní, i nebezpeční, tak či onak ale potřebují podat pomocnou ruku častěji, než být nemilosrdně vydědění ze společnosti. Totiž člověk trpící pedofilní poruchou, s dobrým sociálním zázemím a sexuologickou pomocí nemusí být dětem nebezpečný o nic víc (jak už bylo uvedeno) než běžná populace.

K tématu se vrátíme v příští Mozaice s trochu jiným pohledem.

redakce

Zdroje:

Týden, 25/15

www.opsychologii.cz/clanek/143-pedofilie

www.pedofilie-info.cz

www.reflex.cz/clanek/zpravy/53554/odpovedny-pedofil-neco-takoveho-skutecne-existuje.html

cs.wikipedia.org/wiki/Pedofilie

reklama varující před nebezpečím internetu

Normální vs. přirozené

Při vyhledávání informací o pedofilii budete často narážet na věty „Není to normální“ či „Není to přirozené“. Jenže tahle slova se tak úplně zaměňovat nedají. Přirozené je něco, co je „v souladu s přírodou“. Je například přirozené mít dvě ruce, pupík, nebo třeba dýchací reflex a taky je přirozené, že se dospělým mužům líbí dospělé ženy a naopak. Normální je ale slovo velice ošemetné a jeho význam z velké části záleží na tom, kdo a kde ho vysloví. V některých oblastech je normální jíst rukama, jinde jsou normální hůlky, u nás příbor – s přirozeností to nemá nic společného. Je tedy pedofilie normální? V našem prostředí jistě ne. A je přirozená? Příroda nám dala přitažlivost muže a ženy, abychom se rozmnožovali, jinak to dost dobře nejde (když nepočítáme zkumavky...), takže ani přirozená není. Přesto není vhodné slepě pranýřovat všechny, kdo se k ní přiznají.

KRITICKÁ KAMILA

Seděli jsme po táboře a povídali si, jak „to“ kdo viděl. Možná s podivem, ale letos „zabodovala“ (ironicky) Kamila – na tom se shodli všichni. Proč? Ono se to začalo projevat i na schůzkách, ale na táboře už to bylo k nepřehlédnutí – a k nevydržení. Naše Kamila se pasovala do role vrchního soudce, všech a všeho. Fila, její vedoucí, se při našem sezení snažil Kamilino přikré hodnocení poněkud odlehčit výkřikem: Nejsme jako oni! „Zdravuška“ vysvětlovala, že se prostě Kamila rozhodla pěstovat kritické myšlení... Jenže ostatní se shodli, že čeho je moc, toho je příliš. Co se vlastně přihodilo?

Naše Kamča se vždycky držela trochu stranou. Ne příliš, ale – při zpětné úvaze – jsme si vybavili, že vždy měla, jak se říká, odstup. Provázela ji jistá bohorovnost až povýšenost vůči ostatním. Byla pro ni typická vždy, ale asi ne tak viditelná. Nebo jsme si to jen tolik neuvědomovali? Vnímali jsme, že občas šlehla po druhém nějakou hláskou, kterou ho shodila, ale nepřičítali jsme tomu větší význam. Nástup puberty tuhle její libůstku ovšem povznesl do nebetých výšin.

Přísná v posuzování kohokoli (vyjma sebe) a čehokoli – jídlem počínajíc a táborovým děním končíc – letos jí zkrátka nebylo po chuti vůbec nic. A ještě ke všemu ten projev: teatrálnost, šroubovaná mluva, snaha vytvářet zvláštní obraty a jimi své okolí co nejvíce překvapit nebo spíše šokovat.

Debata se tak posunula do vzpomínání – jaká byla Kamila dřív? A Fila si vybavil, že se mu občas zdálo, jestli rodiče neumetají Kamilce cestičku až příliš. Jak to tak bývá, snad z neustálé obavy, že se jí něco stane, nebo že něco rozbije, že by následně mohla začít plakat... A náhle asi pohár přetekl: takzvaná výchova hodné ovečky stejně dospěla do chvíle, že vcelku hodná ovečka zčistajasna začne bečet a vzdorovat. (Jiná varianta těžké výchovy vede k tomu, že dítě vyroste v člověka zcela neschopného se rozhodovat.)

Kamila skutečně nikdy nebyla příliš shovívavá, vděku se od ní dočkal málokdo i dřív, ale její letošní přepjatost bila do očí a znechucovala. Někdy to skončilo u pozdviženého obočí, ale daleko častěji otevřeným střetem, protože řada jejích výroků byla daleko za hranicemi záludnosti. Kamča se totiž rozhodla vymezit a dávala to najevo tím velmi nepřijemným způsobem: pekelnou kritičností. Pohříchu ovšem onou kritičností

povrchní, lacinou a za každou cenu. A tím otrávil ovzduší všem kolem. Na podobné nadřazené typy je totiž každý kolektiv citlivý. „Zdravuška“ se pokusila odlehčit situaci myšlenkou, že Kamila přeci používá to, po čem voláme, a to „kritické myšlení“. Naši instruktoři zprvu třeštili oči, neb termín „kritické myšlení“ nikdy neslyšeli. Ale díky chytrým telefonům pohotově našli na „tetě Wiki“ definici: kritické myšlení znamená schopnost nepodléhat prvnímu dojmu, obecnému mínění nebo naléhavosti nějakého sdělení, nepřebírat naivně tradované názory, nýbrž dokázat zaujmout odstup a vytvořit si vlastní názor na základě vědomostí a zkušeností jak vlastních, tak i zprostředkovaných.

Ovšem Kamila je kritička, která neustále hodnotí, nic není dobré, vše by mělo být jinak, lépe, radostněji (nebo smutněji). Nepřipouští jiný pohled na svět, nepřemýšlí o tom, že názory jiného jsou cenné, že na ně má právo. Nepřipouští, že svým způsobem komunikace zasahuje do práv jiných.

Co tedy my můžeme udělat? Ovlivnili jsme i my nějak to, že se Kamča takto vymezuje? Dávali jsme jí prostor k tomu, aby zkoumala věci a jevy přes své zkušenosti? Vedli jsme jí k tomu, aby si musela odpovídat na různé otázky jinak, než ano či ne? Hledali jsme s dětmi (nejen s Kamčou) různé způsoby řešení situací, nahlížení na nějakou situaci? Říkali a nechali jsme děti poznávat, že svět není jen černý, nebo bílý, dobrý nebo zlý... Nejsme sami také příliš kritičtí a hodnotící? Byla to poněkud netypická potáborová rozprava... Od rozebrání nejvýraznější rebelky jsme se dostali k nám samotným – abychom si uvědomili i svůj podíl na celé situaci. Ostatně nebylo to poprvé, kdy naše „Vědma“, vždy nenápadně usměřující podobné debaty,

Ilustrační foto PS Kamýk

kormidlovala kritiku směřující k jednomu, byť výraznému týpku, k obecnějšímu závěru a poučení pro nás všechny...

Dá se tomu čelit i trochu předcházet, byť zde je velký vliv rodičů a náš prostor k ovlivnění dítěte je nepoměrně menší. Ale jde o pěstování diskuze! Rozumný dialog je cestou nejlepší. Povídejme si s dětmi. Tzv. neutichající rozhovor mezi dospělým a dítětem má velkou moc, jestliže se příliš neuzavírá do dobře zavázaných (tudíž pohodlných) bot starostí přílišných a neustálého proto až trapného vyvíjení. Rozhovor, povídání, diskuze je nutná a bude tím plodnější, čím bude z naší strany častější, duchaplnější a promyšlenější.

Debata tak ústila v závěr směřující „opět k nám“ a skupinový maskot Radim to glosoval větou: „No, tak nakonec za ty Kamiliny úlety můžeme snad my?!“ A bylo poctivé si přiznat, že jsme k tomu (také) asi přispěli.

kolektiv autorů

PŘÍČINY:

- věkové zvláštnosti (k některému vývojovému období více kritičnosti patří);
- vliv rodiny, výchovy;
- vzorce chování v rodině (často je aspoň jeden z rodičů kritický, hodnotící): dítě přebírá chování „svého“ vzoru;
- poukazováním na chyby jiných zdůrazňuje svoji dokonalost, neomylnost, většinou nevědomě dítě tak zdůrazňuje, zvyšuje svoji hodnotu – a tak se také za jednu z příčin může jevit úzkostnost a malé sebevědomí;
- vyrovnávání se s nároky, které jsou na něj kladené;
- přirozený rys osobnosti: kverulanti a kritici byli, jsou a budou.

CO DĚLAT?

- Věnovat energii rozhovorům s dítětem, ale pozor, nenaskočit též na vlnu kritiky a kritizování, věnovat se příčinám a následkům (co dál může nadměrná kritika působit, jaký má vliv na další vztahy, pozici dítěte).
- Cíleně zařazovat konfrontační hry (vyjasňovací, hádací, obhajoba stanovisek, přijímání názoru jiných...).
- Snažit se nebrat si kritičnost osobně, útočně.
- Někdy užít strategii: „Ano, máš právo si to takhle myslet, ale...“
- Vést děti k empatii, vcítování se do druhých, ke schopnosti vidět situaci očima jiných...
- Zrcadlit jeho chování („vyměníme si role, ty budeš „vedoucí“, já budu hrát tebe...“).

CO SPOJUJE PIONÝRY

Návrh nového znění Programu Pionýra
Program Pionýra vznikl v roce 1990. Jeho účelem bylo popsat srozumitelnou formou obsah činnosti Pionýra. Stejnou úlohu má plnit tento dokument i dnes. Návrh vychází z ustáleného myšlenkového základu pionýrského hnutí, na druhou stranu je však doplněn o nové prvky. Výsledná podoba odráží připomínky a podněty tak, aby bylo poslání a směřování Pionýra zachyceno co možná nejuvýstižněji.

Text Programu Pionýra nesměřuje k dětem, protože jím je jeho obsah předáván jinou formou. Je určen rodičům a širší veřejnosti, ale i dospělým a dospívajícím členům a pionýrským pracovníkům. Tomu je přizpůsobena volba jazykových a stylistických prostředků. Nevyhýbá se odborným pojmům, specifickému názvosloví ani přiměřeně vzletným slovům či prostým lidským sdělením.

V současné době probíhá diskuse nad konkrétním zněním tohoto dokumentu (najdete ho v příloze této Mozaiky). Ta bude uzavřena během jednání Konference o činnosti Pionýra v listopadu 2015. Poměrně krátký termín pro podání připomínek (do 12. 9.) vychází z Řádu pro přípravu a jednání VZP (dle usnesení VIII. výročního zasedání Pionýra).

V každém případě je Program Pionýra dokumentem, na kterém by se pionýři měli shodnout a vzít jej za svůj. Často vedeme debatu nad tím, co pionýry spojuje, základním pojítkem by měl být právě tento dokument. Program Pionýra je i vaším programem. Pokud vám v návrhu něco chybí nebo přebývá, napište na kcp@pionyr.cz.

*Pracovní skupina k Programu Pionýra
ObK KČP*

JE TO BLÍZKO...

Mnozí jste si možná vybavili známou písničku, nebudeme tu však psát o popu osmdesátých let, ale o Konferenci o činnosti Pionýra – ta je totiž taky už hodně blízko. Z hlediska Mozaiky už nás do samotné konference čeká vlastně jen jedno vydání v říjnu, protože to listopadové vyjde až pár dní před 13. listopadem, kdy to všechno vypukne. Ted je proto vhodná chvílka si po prázdninách shrnout, o co jde, co jsme už zvládli a co je ještě před námi.

Další schůze?

Název konference k tomu svádí, ale nemyslete si, že tohle bude jen velká schůze. Jde

Směrnice o hlavní činnosti

Práce s výchovnými programy

Projekty a soutěže

Pionýrská skupina jako komunitní centrum

Založení nového oddílu

Role klubu na PS

15 +

Mobilita dobrovolníků

Vzdělávání

Průvodcování

Vyznamenání

Informační toky

Partnerství s rodiči a odbornou veřejností

Prezentace oddílů

Získání a udržení členů

Program Pionýra

Vize pro 21. století

Jednotlivé prvky Pionýra

Sounáležitost s celkem

hlavně o setkání lidí se společným zájmem, kde se bude mluvit o náplni práce oddílů, o táborech, o klubech, o problémech pionýrských skupin, problematice pionýr fashion nebo o přípravě vedoucích. Tedy o tom, co se týká každého z vás. A všichni přítomní to budou moct svým názorem ovlivnit...

Co už je hotovo?

Nebudeme tu uvádět všechny schůzky Obsahové komise pro přípravu KČP a jejich výstupy, i když jde o spoustu odvedené práce. Pojdme si vyjmenovat ty zásadní úkoly, které jsme si už mohli z pomyslného seznamu s oddechnutím škrtnout.

Máme za sebou velké dotazníkové šetření, do kterého se zapojilo mnoho z vás. Probíhalo od ledna až do července a jeho výsledky najdete na webu (www.pionyr.cz/ konference). Jsou zajímavé samy o sobě, ale hlavně slouží jako podkladový materiál pro přípravu obsahu konference.

Dalším milníkem, který jsme už nechali za sebou, jsou dílčí krajské konference, které sloužily podobnému účelu jako dotazníkové šetření – pomohly nám zjistit vaše názory a přání – jejich shrnutí jste si mohli přečíst v květnové Mozaice na str. 9. Jak jste si už přečetli výše, byl také zveřejněn návrh nového znění Programu Pionýra, tedy jeden z hlavních úkolů, kvůli kterým byla konference svolána.

Dále je za námi řada větších i menších kroků, organizační a obsahové práce, vše podstatné najdete na už zmíněném webu konference. Hotovo ale ještě není...

Co nás teprve čeká?

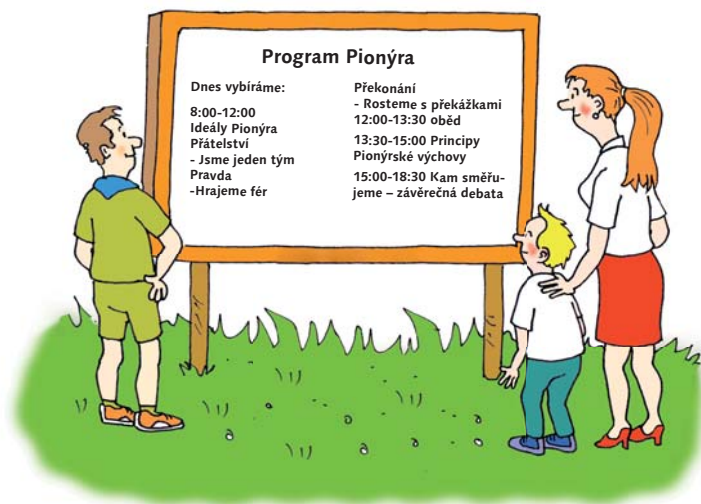
Krátce po tom, co dostanete tuto Mozaiku do schránek, přijde datum 12. 9., které už výše zmiňujeme v souvislosti s programem. Je to ale také den, do kdy můžete podávat nové náměty pro konferenci, tak si pospěšte! Po tomto datu už vaše nápady Obsahová komise nebude moci zapracovat do podkladů, které budou rozesílány před konferencí delegátům (jejich jména mají být mimochodem nahlášena také do 12. 9.). Až vybraní zástupci dostanou své podklady pro konferenci, měli by s nimi také seznámit své kolegy ze skupiny, oddílu, ... a probrat s nimi, co je „pálí“. Na konferenci totiž nikdo nejede jen sám za sebe.

A co dál?

To hlavní, co zbývá, je sejit se v pátek 13. listopadu v Mladé Boleslavi a dokázat, že pionýry ani takové datum neodradí, aby společně vykročili do dalších pětadvaceti let.

Tak na viděnou!

Jakub

ODDÍLOVÁ FILMOTÉKA

Film není mrtvý! Naopak – rozvoj nových technologií umožňuje promítat si filmy na nejrůznějších místech a médiích (a to zcela legálně). Napadlo nás proto zkusit postupně nabídnout deset tipů inspirovaných nějakou problematikou, abyste si zkusili za dlouhých zimních večerů či deštivého podzimu společně se na nějaký film podívat a pak o něm, respektive znázorněné problematice, pohovořit. Ne, nejde o servírování pravd, ani o lacinou provokaci, ale o podnět k zamyšlení a diskuzi, neboť výměna názorů je důležitá – obzvláště ve věku, kdy si k mnohým jevům kolem nás teprve utváříme postoje.

I když je někdy složité takové vybrat, tak mnoho filmů nejsou jen „pohyblivé obrázky“, ale jsou plné života. Stejně jako život ale často nepřinášejí jen příjemnou podívanou. Proto jsou tyto „filmové večery“ míněny spíše pro nejstarší děti (od 14 let) a instruktory. V každém pokračování vám nabídneme jen malý výběr filmů pro inspiraci. Je na vás, zda jej využijete (rozhodně si neděláme patent na geniální výběr a jistě neznáme vše), nebo zvolíte filmy úplně jiné – třeba vhodnější pro mladší děti. Každopádně uvítáme vaši odezvu, zkušenosti i náměty k dalším tématům.

První „filmový koutek“ jsme se rozhodli zaměřit na drogy – téma, o kterém alespoň povšechně něco ví každý a není nutné jej dlouze představovat. I když všechny uvedené filmy drogy v podstatě odsuzují, i tak se na ně dívají z dost odlišných úhlů a jistě dokáží rozproudít diskuzi.

ČESKÉ

Perníková věž (2002, režie Milan Šteindler) – příběh mladíka, který zároveň bojuje s drogovou závislostí a pátrá po vrahovi své životní lásky. Ani jedna z těchto cest ale nemá moc dobrý konec. CSFD.cz: 57%, IMDB.com: 6,2/10

Katka (2009, režie Helena Třeštíková) – časosběrný dokument zachycující 14 let života mladé narkomanky a její opakovaně selhávající snahy skoncovat se závislostí. CSFD.cz: 78%, IMDB.com: 7,7/10

ZAHRANIČNÍ

My děti ze stanice Zoo (1981, režie Uli Edel) – skutečný příběh třináctileté dívky žijící v západním Berlíně na konci sedmdesátých let, jejíž snaha o útěk z nudy končí až u heroinu. CSFD.cz: 79%, IMDB.com: 7,6/10

Gia (1998, režie Michael Christofer) – drama podle skutečných událostí zachycuje vzestup mladé modelky, na níž si ale sláva vybírá daň nejen v podobě drogové závislosti. CSFD.cz: 80%, IMDB.com: 7/10

Další tipy: Samotáři, Mallory, Trainspotting, Requiem za sen...

Vždy si filmy napřed pusťte sami, než je vezmete na schůzku! Nikdo jiný lépe neposoudí, zda to pro „ty vaše“ už není trochu silná káva...

Perníková věž

Katka

Gia

My děti ze stanice zoo

STAŇ SE CHYTRÁKEM MĚSÍCE!

Znáš české filmy a seriály? Tak rozlušti, které názvy se skrývají za těmito symboly, a svou odpověď pošli na adresu mozaika@pionyr.cz. Ti nejspěšnější budou v příštím čísle vyhlášeni coby chytráci měsíce září!

Pochlub se, jak ti to pálí, a ozvi se! A když máš správných odpovědí jen pár, nevádi, napiš taky, jde přeci o srandu. Těšíme se na tvoje odpovědi!

1) 🧔 🏠 🌲 🌲 🌲 🌲 🚗 🧔 🧔 🧔 🧔
 2) 🌸 🌸 🌸 💣 💣 💣
 3) ☀️ 🌿 🌿 🌿 🍓 🍓 🍓
 4) 🕒 🕒 🕒 👤 🔪
 5) ? 🍴 🍲 🧔 ➡️ 🧔

6) 🌊 🌊 🌊 🏠 🏠 🏠
 7) 🙌 🙌 🙌 🧔 🚶 🐕
 8) 🧔 🐕 🐕 🐕 🐕 🐕 🐕
 9) 📅 🌸 🌸 ☀️ ☀️ 🍃 🍃 ❄️ ❄️ 🐛
 10) 🙄 ? 🏊 🧳 ☁️

11) 🏠 🏠 🏠 🧔 & 🧔
 12) 💋 💋 💋 🐛
 13) 🧔 🔫 🧔 🔫 🧔 🔫 🧔 🔫 🧔 🔫 🧔 🔫 🧔 🙌 🧔 🧔
 14) ⚽ 🚂 🚂 🚂 🚂 🚂 🚂 🦊 🧔 ?
 15) 🏠 🌃 🌃 🌃 🌃

NAZUJTE TOULAVÉ BOTY!

Jednu z „novinek“ (v úvodkách proto, že se v různých obměnách objevila už mnohokrát) tohoto ročníku Mozaiky jsou tipy na výlety. Pionýr je objevitel, a tak na stránkách Mozaiky chceme přinášet náměty na výpravy do různých koutů naší vlasti – přírodní zajímavosti, památky UNESCO, muzea a podobně. Samozřejmě uvítáme i náměty vašich objevitelských cest – stačí napsat na mozaika@pionyr.cz

MUZEUM ŘEMESEL LETOHRAD

Kraj: Pardubický

Zavzpomínejte si na doby dávno minulé v největším muzeu řemesel v ČR, které je umístěno v areálu Nového dvora z roku 1750 v Letohradě. Zahrnuje více než 50 ucelených expozic řemesel a živností převážně z období let 1840-1930. Najdete zde např. 100 let starou školní třídu, historickou vozovnu a seznámíte se s řemesly dávno zapomenutými. Můžete si prohlédnout dvě stomatologické ordinace, rentgen, ojedinělou gynekologickou ordinaci z roku 1924 a operační sál z roku 1960. Určitě vás zaujme také mechanický skanzen řemesel, seznámíte se tu třeba s prací truhláře, koláře nebo šindeláře. Pokud chcete do Letohradu podniknout víkendovou výpravu, můžete kupříkladu využít ubytování v základně na ulici Komenského. Více informací: www.muzeumremesel.cz

HISTORICKÉ SOKOLNICTVÍ NA SYCHROVĚ

Kraj: Liberecký

Na státním zámku Sychrov máte možnost shlédnout historické sokolnické ukázky s dravými ptáky. Můžete se těšit na volné létání dravců, které je doprovázeno odborným výkladem profesionálního sokolníka o historii i současnosti sokolnictví u nás i ve světě. Dozvíte se více o způsobu využití dravců, jejich ochraně, výcviku, chovu a odchovu v zajetí a zpětném návratu do přírody. V romantickém prostředí anglického zámeckého parku Sychrov máte možnost shlédnout kroužení a přiletý našich i cizokrajných kání, strhující let rychlých sokolů i majestátní let orlů.

Při cestě na zámek můžete kupříkladu z Turnova popojet vlakem a pak projít hezkým zámeckým okolím. A pokud jste z dále, můžete se třeba ubytovat v SVC Žlutá ponorka v Turnově.

Více informací: www.zamek-sychrov.cz/sokolnictvi

TŘEBOŇ

Kraj: Jihočeský

Pokud máte rádi přírodu, historii a rybaření, a ještě jste nenavštívili Třeboňsko, je na čase to změnit. Kromě rozlehlých vodních ploch, jež se hemží slavnými třeboňskými kapry (a je záhodno přijet na výlov, či je jen nakrmit), na vás v Třeboni čekají i renesanční zámek s expozicí Dům přírody Třeboňska, majestátní hrobka rodu Schwarzenbergů, cyklostezky, vodní sporty, vyhlášené lázně a mnoho dalšího.

Více informací: www.mesto-trebon.cz

VODNÍ ELEKTRÁRNA ORLÍK

Kraj: Středočeský

Přestože nemá vodní elektrárna Orlík zatím vlastní informační centrum, přece jen máte možnosti si tuto impozantní stavbu projít s průvodcem a dozvědět se všechno, co vás o ní zajímá.

Uvidíte to, co se skrývá pod masou betonu, a dozvíte se princip výroby elektřiny v soustrojí s Kaplanovou turbínou (dokonce se projdete po jejím víku). Exkurzi můžete zkombinovat s lodním výletem po nádrži, s výkladem a občerstvením.

Při cestě na hráz můžete využít například autobus z Příbrami do zastávky Bohostice – přehrada hotel. V turistické sezóně je údajně možné spojit cestu na přehradu s prohlídkou hradu Zvíkov (dostupný autobusem z Písku) a odtud se plavit lodí. To ale doporučujeme prověřit společně s cenovou nabídkou plavby.

Více informací: www.cez.cz/cs/vyroba-elektriny/obnovitelne-zdroje/voda/orlik.html

UBROUSEK POD SVAČINU

Pomůcky: žehlička, pečící papír, nůžky, tužka
Materiál: látka, nažehlovací folie na textil

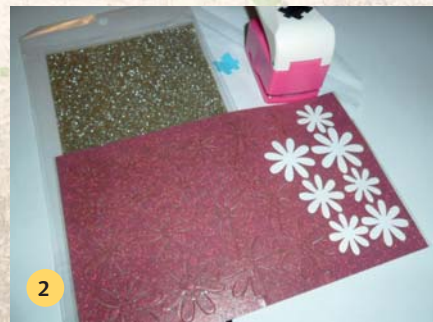
Přesto, že byl začátek srpna, mysleli jsme na příměstském táboře už na školu a vyráběli jsme si látkový ubrousek pod svačinu. Všechny výrobky, které jsme tvořili, by se daly vyrábět i ze starého materiálu, ale my jsme měli připravený nový kus látky – tmavě zelené Panamy (natužená vyšivací látka s pravidelnou strukturou). Panamy proto, že jsme chtěli látku otřepit.

- 1) Začali jsme tedy otřepáním ubrousku (asi 1 centimetr) a pak přišlo zdobení.
- 2) Zdobili jsme ho nažehlovací fólií, kterou lze koupit vcelku, kdy si každý požadovaný obrázek nejdříve předkreslí a pak vystřihne. Lze si ho i vyseknout vysekávačkou. V tom případě je třeba z folie nejdříve sundat krycí igelitovou folii. Pro nejmladší děti lze koupit folii již s předvyraženými obrázky v internetovém obchodě (různé barvy a tvary – kytičky, kočky, stopy, otisk rtu, kostra ryby a další) takže zdobení zvládli i předškoláci, kteří s námi byli na táboře. I zde je

z předvyraženého obrázku před přilehnutím na ubrousek možné sundat krycí igelitovou folii, ale lze jej přilehnut i s ní a pak ji sundat.
 3) Obrázek k látce přileháme žehličkou bez napařování přes pečící papír. Teplotu nastavíme na bavlnu (tři tečky).

Všechny ubrousky se nám moc povedly, a pokud je nebudete dělat sami sobě, je to i nápad na dárek (uteče to a jsou tu Vánoce). Aby se ubrousky povedly i vám, přeji členi oddílů Delfín a Delfínata z Pionýrské skupiny v Dobřanech.

Liba Nejedlá

DOPLŇ BUBLINU

Koukáš občas na fotky a říkáš si: Co tenhle kluk asi říká? Co téhle holce může běžet hlavou? Čemu se všichni tak smějou?

Tak popuť uzdu fantazii, zadívej se na náš snímek a zkus vymyslet, co asi prostřední vodačka říká, volá, křičí – záleží jen na tvé představivosti.

Nejde o to uhodnout, žádná odpověď není správná ani špatná. Jde jen o to se zasmát a třeba dát zobrazené situaci nějaký úplně nový nečekaný náboj.

Své nápady posílej na adresu mozaika@pionyr.cz.

Ty nejtípnější otiskneme v příštím vydání Mozaiky.

ČIMELICE

Lokace: Jižní Čechy

Představení: Chtěl bych vás pozvat do Čimelic. Leží podél silnice I. třídy (tzv. Strakonické) z Prahy do Písku, cca 5 km za hranicemi Jihočeského kraje. Leží na toku říčky Skalice v nadmořské výšce 474 m. Archeologické nálezy dokládají, že zde žili lidé již v pravěku. První písemná zpráva pochází z roku 1352. Na levém břehu Skalice byly zjištěny pozůstatky keltské osady. Až do poloviny 15. století byla ves majetkem královské komory. V 16. století přešla do majetku Dejmu ze Stříteže. Ti začali s budováním rozsáhlé rybníční soustavy v okolí. Po roce 1620 byly Čimelice Dejmu zkonfiskovány. Od roku 1840 přešly do majetku Schwarzenbergů. (Použity informace z listingu jedné čimelické keše.)

Ubytování: Je možno využít základnu Pionýra přímo v Čimelicích. Jedná se o chatkovou základnu. Kapacita je cca 120 osob na postelích. K dispozici je i kuchyně s veškerým vybavením. Kontakt na správce: Bc. Petra Zavadilová, 725 506 432.

GPS souřadnice: N 49° 27.777 E 014° 04.856

Doprava: vlak: Čimelice leží na vlakové trati Praha – České Budějovice (Zdice - Písek)
autobus: Čimelicemi projíždí autobusové linky z Prahy do Českých Budějovic.
auto: nejjednodušší cesta od Prahy (nebo na Prahu) je po „Strakonické“ cca 25 km

před Pískem. Základna leží pod restaurací Na Hvízdalce.

Geocaching: Přímo v Čimelicích jsou pouze dvě keše – tradička Čimelické baroko (GC24YMB) v areálu zámeckého parku a Čimelice-GPO (GC2AB84), což je sice také tradička, ale je součástí systému Geo-post office, přes který je možné posílat např. pohledy. Nutno podotknout, že většina keší v okolí jsou nenáročné tradičky. Nejbližší mysterka je Pocta Janu Kollerovi (GC1YH1A) ve Smetanově Lhotě. Nejbližší multina je Boudy (GC5FVXP) ve stejnojmenné obci. Pokud chcete něco trochu složitějšího, vyplatí se zajet cca 15 km na jih k obci Mladotice, kde je série keší inspirovaná sedmi smrtelnými hříchy – bonusová keš Sedm hříchů (GC2Q8HH) má obtížnost D/T 5/4,5, ale nemusíte se bát. Pokud vyluštíte a odlovíte všechny keše série, povede se vám jistě odlovit i tuto. Celé je to hezká procházka v bývalém vojenském prostoru.

Pionýrské keše: Jedna je v přípravě, až tam pojedete, možná už tam bude – potom budou v Čimelicích 3 keše.

Náměty na výlety: zámek Blatná
zámek Březnice
zámek Orlík
hrad Zvíkov
město Písek (kamenný most, elektrárna...)
památník Lety

Josef Chládek, PS Veteráni Kladno

POZOR, POZOR! Hledá se pionýrský travel bug Pionýrsky pes – turista (TB62620). Při svém putování urazil už 2654,6 kilometrů. Podíval se třeba do brněnské Vily Tugendhat, prohlédl si Moravské kešky a zúčastnil se i několika eventů. Kdo ho najdete, ozvěte se na e-mail: anna.novakova@pionyr.cz, protože dle logu je třeba doplnit ke známce přívěsek. Někomu se asi náš pes líbil natolik, že si ho nechal

Chystáte se na výpravu s odlovem kešek? Nezapomeňte si s sebou vzít i něco, co v krabičce po vás zůstane. K tomu účelu se hodí naše pionýrská CWG. Objednejte si je v E-mošce a dejte světu vědět, že Pionýr slaví 25 let obnovené činnosti.

VZDĚLÁVACÍ AKCE ÚPVC ANEB CO JE ZA NÁMI A CO PŘED NÁMI?

V měsíci srpnu proběhla letní táborová škola, která měla specifické zaměření. Bylo to poprvé, co jsme vyzkoušeli táborovou školu soustředit na jeden okruh znalostí a dovedností – tentokrát byla určena pro zájemce o rukodělné aktivity.

V ČEM BYLA SRPNOVÁ LTŠ ZVLÁŠTNÍ

Na Zelenou Lhotu se sjelo celkem 26 účastníků, kteří celý týden získávali zkušenost, rozvíjeli svou zručnost a dovednosti v různých oborech výtvarných technik. Nešlo o získání nějaké kvalifikace, ale prostě o to co nejvíce se naučit a také se dozvědět, jak získané předat dál, načerpat co nejvíce námětů pro práci s dětmi v pionýrských oddílech.

Každý den byl zaměřený na jedno roční období, se kterým byl spojený i výběr technik a nápadů. Samozřejmě bylo připraveno i pár aktivit jen tak pro radost. Vedoucí táborové školy Ivanka Mochurová zařadila do programu bonusy jako šperky z powertexu, Quilling, Iris Folding... Hodně zajímavá technika byla tvorba keramiky v přírodních podmínkách. Výrobky se vypalovaly v sudu a byly úžasné.

Účastníci letní školy si s sebou odvezli nejen skvělé zážitky a inspirace, ale i své vyrobené výrobky. Byli na ně patřičně pyšní a hrdí. A myslím, že právem!

Velké poděkování si zaslouží Ivanka Mochurová, která se ujala vedení této pionýrské vzdělávací premiéry. Díky tomu, že Ivanka je rukodělně zdatná a kreativní, byl program sestaven skvěle a mohl tak poskytnout širokou nabídku a nejen bavit, ale hlavně vzdělávat.

NA CO SE MŮŽEME TĚŠIT

Koncem měsíce září nás čeká dlouho avizovaná akce (např. Mozaika duben 2015) – prodloužený víkend s výchovnými programy. Zájemci se sjedou na Horní Sytovou (chata Jizera), kde spolu aktivně prožijí čtyři dny s výchovnými programy. Když píšu aktivně, tak to taky tak myslím. Celá akce bude pojata zážitkovou formou. Zkusíme se, alespoň na chvíli, stát dětmi různých věkových kategorií a vyzkoušet si na vlastní kůži vybrané aktivity. Myslím, že takto si vedoucí a instruktoři lépe najdou vlastní cestu k těmto výchovným programům, budou je umět uchopit a využívat v celoroční činnosti.

Lektoři, kteří se na víkend připravují, zvolili oblasti, jež jsou nejen vedoucími méně

využívané, ale také pro naše děti v oddílech moc důležité. Jedná se o zvládání emocí, navazování a rozvíjení komunikace a pro starší věkové kategorie oblast řešení problémů.

Účastníci akce budou mít také prostor pro tvorbu nových metodických listů nebo pro tvorbu příkladů dobré praxe. Vyzkouší si, jak přistupovat ke zpracování nových nabídek (metodických listů) do jednotlivých programů, aby se výchovné programy staly živým materiálem a ne jednou napsaným dogmatem.

Těším se na setkání s lidmi, kteří chtějí posunout dění v Pionýru zase o kousíček dál. Ukázat jim možnosti a nasměrovat jejich uvažování. Těším se na diskusi, výměnu názorů, prostě na kontakt s lidmi, které mám moc ráda!

Ludmila Kočí
garant ÚPVC

ilustrační foto z ověřování výchovných programů

PIONÝŘI, ZAPOJÍTE SE I LETOS DO PROJEKTU 72 HODIN?

Vážení vedoucí, kamarádi, holky, kluci, připojte se k 4. ročníku dobrovolnického projektu 72 hodin – letos s mottem „Zasad' strom třeba se starostou...“?

Vloni se zapojilo 461 pionýrů v 11 projektech. Překonáme letos pětistovku zapojených? Letošní ročník se uskuteční 8. - 11.

října. Na www.72hodin.cz můžete registrovat své nápady a také pro sebe získat super projektové tričko zdarma a pro své kamarády jen za symbolických 30 Kč. Loni se zapojilo přes 21 tisíc dobrovolníků v celé zemi a pracovali na téměř 450 projektech, letos se čísla, doufejme, opět posunou vzhůru. Na

uvedeném webu také najdete všechny potřebné informace.

72 hodin

Jako v každém zářijovém čísle Mozaiky i zde najdete zprávy, které se již nevešly do červnového vydání nebo dorazily až po jeho uzávěrce, i ty z prázdnin.

HORAŽĎOVICE

Na trase Horažďovické padesátky

„Letos to bude velké“, říkám si v pátek odpoledne. Právě se totiž chystám na přípravu 50. ročníku turistického pochodu Horažďovická padesátka. Přesněji řečeno – kontrolního stanoviště, které PS Otaváci zajišťuje.

S pomocí věrných kamarádů nakládáme věci do přistavené dodávky a já si pečlivě odškrtnávám položku za položkou v předem připraveném seznamu. Nakládka všech možných věcí končí v pozdních večerních hodinách a já uléhám ke spánku s pocitem, který každý z nás moc dobře zná: „Na co jsme to ještě zapomněli...???“

Sobota – 5.00 – zvoní budík. Vydávám se na naše stanoviště, které stavíme i v tomto roce u „chaty Děsu“, pár set metrů za špičkou anglického parku Ostrov. V počtu sedmnácti statečných se pouštíme do práce. Během hodinky se zelený palouček proměnil na perfektně připravené zázemí pro turisty veškerých nároků. Nechybí hangár pro případ deště, nebo kdyby pájilo ostré slunce. Pánové chystají luky, vzduchovky, pro nejmenší omalovánky, skládačky a malé hry k zabavení. Nejvíce zabrat nám dává příprava ohniště, mokré dřevo prostě nehoří. Dámy si vzaly na starost občerstvení. Káva, limo a masové „buřty“ k opékání.

S úderem šesté hodiny startují první účastníci pochodu. Přichází hlášení od startovní čáry, že „už se to hrne“. Nervozita tedy stoupá, všichni projdou v jubilejním ročníku Padesátky kolem nás. Největší vlna nás zasáhne v 10.30, voda na kávu se nestačí vařit, oheň nestačí dostatečně plápat a ani

„opékáků“ není najednou dostatek. Stoly jsou plné, děti musí čekat fronty na všech hrách. Máme tu 100 turistů naráz!

Přichází nová zpráva ze startu – na trasu H7 vyšlápl 302. účastník, celkově se jich na pochod vydalo již 837! Všichni se věnujeme návštěvníkům z plných sil, střídáme se na stanovištích a radujeme se z rekordní účasti u „chaty Děsu“ i v celé historii pochodu.

V odpoledních hodinách, kdy už hlavní nápor opadá, střídavě usedáme, abychom si mohli dát prvního opéčeného „buřta“. Jsme unavení, ale shodujeme se všichni s dobrým pocitem, že to byl velmi vydařený den!

David Balíček, „Dejv“, PS Prácheň

Setkání na Práchni

Pátek 22. května opět tradičně patřil setkání obcí Prácheňska na Práchni. Letos to byl už 5. ročník. Jako každý rok jsme si jako skupina Otaváci připravili zábavné odpoledne pro ty nejmenší a pro rodiče. Na místních hradbách bylo několik stanovišť se soutěžemi. Děti mohli také v lese potkat vlka, loupežníka a koně. Střílely z luku, potrápily se s hlavolamy a nakonec musely vysvobodit princeznu, za což si vysloužily sladkou odměnu. Počasí nám letos přálo a můžeme se těšit opět za rok na příjemné strávení odpoledne na Práchni.

Otaváci

HRADEC U STODA

Uklízeli jsme po jiných

Během celorepublikové akce „Uklidme Česko“ jsme společně se spoluobčany vyrazili uklidit Hradec. Oslovili jsme pouze starší

děti, neboť některé úseky byly dost nebezpečné. Uklidili jsme okolí tábora a zatopeného lomu. Člověk žasne nad tím, kolik odpadu se najde během krátké chvíle a na tak malém prostoru. Naplnili jsme několik igelitových pytlů, které zaměstnanci obce odvezli do sběrného dvora ve Stodě. Poté, co všichni dorazili do Lomíčku, jsme si opekli vuřty a zakusili něco sladkého. Až chvíli po poledni jsme se rozešli do svých domovů. Jenom škoda, že na tuto akci přišlo málo hradeckých spoluobčanů, kterým je zřejmě lhostejná obec bez odpadků.

Jiří Mimra, PS Hradec

ROKYCANY

Les pohádkových bytostí

Oddíl Divoká Orlice připravil již 10 ročník cesty pohádkovým lesem. Na cestě z Rokycan až na zámek Kozel čekalo na děti celkem 37 pohádkových bytostí. Na startu byly děti z Rokycan ale i z dalekého okolí. Letošního jubilejního ročníku se zúčastnilo přes 380 účastníků. Jako každoročně nám tuto dobrodružnou cestu odstartovalo rádio Kiss Proton. Počasí nám přálo, a tak se mohlo přesně v 8 hodin odstartovat. Na děti čekali čertíci, princezny, Sněhurka, Fantomas, ale i princezna ze mlejna, čarodějnice, dědeček hříbeček a další. Asi nejhezčí stanoviště byla vodnická rodinka, která převážela děti na druhý břeh rybníka, a Karkulka se zlým vlkem. Na zámku Kozel, kde byl cíl, byli všichni spokojeni a těšili se na příští rok. Po prohlídce zámku všichni účastníci odjeli historickým vláčkem do Rokycan. Rádi bychom chtěli poděkovat všem pohádkovým

bytostem, které se zasloužily o hladký průběh akce, která je vždy věnována dětem na konci školního roku.

Vedení oddílu Divoká Orlice

ÚSTÍ NAD LABEM

Návrat ke krojům

První květnový víkend jsme s dětmi z oddílu Poštolky a Svišti vyrazili k našim kamarádům do Nových Křečan na chatu Sempra, kde jsme uspořádali Akci pro mladší. Milé bylo, že se nás sešlo přesně 25 – 4 dospěláci, 4 instruktoři a 17 dětí. Každý den byl nabitý hrami. V sobotu jsme stříleli ze vzduchovky, pistole, foukačky, hráli hry s padákem a šli k pramenům řeky Mandavy. Nejvíce se dětem líbila hra na motivy soutěže Boyard, kde musely prokázat znalosti, důvtip, fyzickou i ochotu se obětovat. Večer byl opravdu slavnostní. Sešli jsme se u ohně a 8 dětí složilo slib a získaly bílý šátek, kotvičku, nášivku PS a znak Pionýra. Konečně se z jejich košile stal kroj. Děti byly hrdé na to, že jsou pionýři „a nás dospěláky hrálo u srdíčka. Pro tenhle pocit a radost v očích dětí to vlastně děláme a budeme dělat dál.

Šárka Zeusová, PS Dravci

DOLNÍ SLIVNO

Poslední schůzka před prázdninami

Rozloučení se školním rokem jsme letos pojali trochu netradičně. Řekli jsme si, že bychom mohli s dětmi stanovat. Poslední sobotu v červnu jsme se sešli odpoledne, hráli jsme hry. Děti byly rozděleny do dvou skupin podle věku. Pro každou skupinu byla

praporek vyznačená trasa, na které děti plnily úkoly. Odtud jsme se přesunuli na dvůr školní jídelny, kde byla připravena další hra. Poté bylo vyhodnocení her, za které děti dostaly menší odměny. Také dostaly hodnotné balíčky za jejich docházku do oddílu. Po vyhodnocení jsme všichni postavili stany, abychom měli kde spát. Pak si děti zkusily zastřílet z air-soft zbrání pod vedením zkušeného vedoucího. Večer jsme si opekli buřty a zapívali jsme si s kytarou. Před spaním měly děti noční hru, která je moc bavila, ani se jim nechtělo spát...

Po snídani bylo vyhodnocení noční hry, za kterou dostal každý odměnu. Nakonec jsme sbalili stany, uklidili, všichni jsme se rozloučili a popřáli si krásné prázdniny a slíbili jsme si, že se v září zase všichni sejdem.

Kamila Podolská, 1. PTS Táborník

HOLEŠOV

Holešovské výpravy

Do westernového městečka: Ve středu 22. 7. byl jeden z nejteplejších dnů letošních prázdnin. Právě ten den se vydali pionýři PS M. Očadlíka se svými kamarády na výlet do westernového městečka v Boskovicích. Přivítal nás zde šerif Jerry, který nás všechny ochladil proudem vody z hadice. Bylo to velice příjemné přivítání. Pak nám ukázal své umění s lasem. Někteří z nás si potom vyrýžovali opravdové zlato, jiní zase hledali poklady na pahorku pokladů. Navštívili jsme i místní divadlo v přírodě, kde jsme zhlédli představení El Diablo. Krásným zážitkem byla koňská show „S koňmi jinak“. Prohlédli jsme si také indiánkou vesničku a připadali jsme si jako v dobách nesmrtelného Vinnetoua.

Spoustu věcí jsme se zde dozvěděli a také naučili.

Na Hostýn: Dne 24. 7. naše skupina uspořádala pro své členy i jejich kamarády výlet na Hostýn. Poté, co jsme se rozloučili s rodiči na nádraží v Holešově, jsme se vydali na posvátné místo Hostýn. Po cestě panovala dobrá nálada. Když jsme dorazili na Hostýn, prošli jsme stánky se suvenýry. Navštívili jsme kostel a prošli si křížovou cestu. Zastávku jsme udělali u rozhledny, odkud byl krásný výhled do údolí. Po svačině jsme vyrazili zpět do Bystřice pod Hostýnem a vlakem zpět do Holešova.

Na Pustevny: Dne 29. 7. jsme se vydali na Pustevny. Dorazili jsme do Rožnova pod Radhoštěm a pokračovali autobusem na Pustevny. Když jsme dojeli na místo, hned jsme se vydali k soše Radegasta. Tam jsme udělali mnoho fotografií a pokračovali ke kapli a k sousoší Cyrila a Metoděje. Děti si v kapli vyzkoušely jak rozeznít zvon, což se jim velice líbilo. Cestou zpět jsme sbírali borůvky a opět panovala dobrá nálada. Vrátili jsme se na Pustevny. Udělali jsme nespočet fotografií u krásných staveb Libušin a Maměnka. A zakrátko jsme se vydali zpět do Rožnova pod Radhoštěm a do Holešova.

Veronika Ivánková

Všechno NEJLEPŠÍ!

- 11. 7. oslavil své 60. narozeniny **Václav Brand** z PS Tuláci Klatovy (Plzeňská KOP).
- 12. 8. oslavila své 50. narozeniny **Milena Žáková** z PS Radost (Královéhradecká krajská organizace).
- 27. 8. oslavila své 50. narozeniny **Ingeborg Marková** z PS des. St. Roubala Habartov (KOP Karlovarského kraje).
- 16. 9. slaví své 45. narozeniny **František Kováč** z PS des. St. Roubala Habartov, předseda KOP Karlovarského kraje.
- 19. 9. slaví své 50. narozeniny **Světlana Kulpová** z PS Spartakovci (Moravskoslezská KOP).

Blahopřejeme!

Z PRÁZDNINOVÉHO BATOHU

Letní přání, které jsem v červnu vyslovil: Léto budiž pochváleno! se naplnilo měrou tak vrchovatou, až se nám z těch veder točila hlava a vysychaly studny... ale kdyby podobně intenzivně přšelo, nespokojené frfňání by bylo asi ještě hlasitější. Nebo snad ne? Mám takový pocit, že to k nám už tak nějak patří... A protože těch pocitů či zajímavých okamžiků mám po létě takřka plný batoh, zkusil jsem do jeho jednotlivých kapes sáhnout.

IX. výroční zasedání Pionýra se již blíží!

Už zase – ptali se mnozí? Ano už zase, neboli ještě jsme nedokončili Konferenci o činnosti Pionýra a již startuje příprava dalšího výročního zasedání... Česká rada Pionýra mne v dubnu jmenovala do funkce předsedy Obsahové komise VZP a měl jsem za úkol obsahovou komisi ustavit. To se v řádném termínu stalo a prvotní členové byli – na návrhy došlé z KOP – schváleni.

Provoz zahajují také webové stránky VZP (odkaz je v Rozcestníku pro členy). Upozorňuji na to zejména kvůli potřebě začít sbírat podněty k případným doplňkům či úpravám Stanov Pionýra.

Blahopřání

k úspěšné proběhlé letní činnosti. Počty plánovaných táborů byly na podobné výši jako vloni a je předpoklad, že i počet uskutečněných bude vysoký. Za zaznamenání jistě stojí nárůst příměstských táborů – myšlenka jejich výhodnosti se pomalu prosazuje.

Letos jsem přes prázdniny navštívil – musím přiznat, že skutečně podívat se (především na pozvání či ze zájmu), ale nekontrolovat, ani metodicky ☺ – dost táborů a odevšad jsem odjížděl nadšený.

Tábory pionýři zkrátka umějí a blahopřání tak zaslouží všichni šikovní organizátoři!

Výzva byla přijata

K táborům ještě jedna poznámka: V červnové Mozaice vyšel plakát vybízející k zamýšlení... Musím říci, že při návštěvách táborů jsem neodolal a sháněl se po jeho využití. Nu, ne všude uposlechli a vpravdě netradiční „tapetu“ umístili na dveře kadibudky. Ale k

vidění plakát byl – i v jídelnách, shromažďovacích stanech, poradních místnostech...

Tu a tam jsem zaslechl cosi i o znevážení dokumentu, o němž pojednával, ale to jsem vnímal jako přehnané obavy.

Plakát se na táborech objevil a hleděly na něj stovky, ba tisíce párů očí, takže je možné říci, že splnil naděje do něj vkládané. Vždyť

ilustrace V. Pergler

Program Pionýra má být vlastní nám všem a nyní je čas o něm přemýšlet, případně uvažovat o jeho úpravách, pokud to potřebuje.

Poděkování

V době, kdy všichni finišují přípravu táborů (konec června) anebo běží 1. turnus (začátek července), na ústředí vrcholila dlouhodobá příprava podání na Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Předávaly se podklady pro získání titulu „NNO uznaná MŠMT pro práci s dětmi a mládeží na období 2016–2020“. Byl jich letos pořádný balík a nejde o žádný formální proces, alias „dávačku“. Souvisí to s celkovými změnami i v systému přidělování státní podpory. Šlo ovšem nejen o „balík papírů“, ale i jejich obsah... a zde je právě na místě ono **PODĚKOVÁNÍ** z napsu: na rychlou výzvu – danou nikoli našim

zaspáním ale aktuálním zněním kritérií – se na ústředí sešly údaje o zapojení neorganizovaných dětí a mládeže do činnosti za rok 2014 od bezmála 200 pionýrských skupin. Rád bych jim za to vyjádřil dík!

Věřím, že naše podklady byly dobře zpracované, a akreditací tak Pionýr úspěšně projde.

Optimistické i méně veselé

události a zprávy provázejí celý lidský život. I dění v Pionýru.

Ohlédnutí za pionýrkou tělem i duší, Evou Kovaříkovou (níže), jakkoli je smutné, nese i poselství do budoucnosti: za Evou zůstává kus poctivé práce – na pionýrské skupině, ale nelze zapomenout i na její podíl na práci krajské organizace, jejíž byla několik roků předsedkyní. A tu rozdělanou, kterou už nestihla, musí převzít ti, které vychovala.

Když jsem si prohlížel došlá přání k pětaadvacatinám, zastavil jsem se u tohoto přání, které poslala sedmiletá Barborka ze Strašic. Mířilo na ústředí, ale určené je Pionýru, nám všem...

A jde, po mém soudu, přesně o takové, jež práci, kterou děláme v Pionýru, dává opodstatnění, co myslíte?

Martin

PIONÝRSKÉ LÉTO

s ohlédnutím za paní Evou Kovaříkovou Děvčata a chlapci prožívali období školních prázdnin a oblíbených dětských letních táborů.

Jejich účastníci i organizátory bývají a jsou také jedovničtí pionýři. Letos jim však radostné přípravy na léto zakalil smutkem odchod jejich vedoucích, paní Evy Kovaříkové, zakladatelky Pionýrské skupiny Jedovnice.

Eva během své více jak pětadvacetileté činnosti s dětmi dosáhla svojí snahou toho,

že organizační jednotka - sdružení Pionýr Jedovnice byla nejenom zapsána v úředním rejstříku. Pod jejím vedením vznikla v místní pionýrské skupině nejen pevná organizační, ale také materiální základna. Jedovničtí pionýři svou činností a úspěšnou účastí v mnoha i mimojedovnických soutěžích získali dobré jméno a pevné místo ve struktuře Jihomoravské krajské organizace ale i celého Pionýra. Za to Evě náleží velké poděkování.

Trvalý odchod každého člověka bývá pro nejbližší vždy tou nejsmutnější událostí, protože

něco nenávratně končí. Ale člověk, který vytvořil něco živého, žije svým duchem dál. Za Evou zůstává radost a spokojenost desítek dětí, jejich instruktorů i vedoucích, kteří v počaté a rozvinuté činnosti své zakladatelky Evy pokračují.

V tom je odkaz Evy Kovaříkové nesmrtelný a stojí za ohlédnutí, uznání i poděkování.

Čest její památce!

Ivo Máčel

CHCE SE VÁM SLAVIT?

Vždycky se najde příležitost, a dobrou inspiraci mohou být různé mezinárodní a světové dny „čehokoliv“. Mnohé působí i dost žertovně, takže mohou být inspirací pro spoustu bláznivých aktivit. Ale je jich tolik – téměř každý den je něčemu věnován, některé i více věcem – že uvádíme jen příklady:

- 13. 9. Mezinárodní den zrvek
- 15. 9. Mezinárodní den míru
- 22. 9. Mezinárodní den antikoncepce, Světový den bez automobilů
- 23. 9. Mezinárodní den neslyšících
- 26. 9. Evropský den jazyků, Mezinárodní den kulturního dialogu
- 29. 9. Světový den srdce
- 30. 9. Mezinárodní den překladatelů

- 2. 10. Světový den hospodářských zvířat, Mezinárodní den nenásilí
- 5. 10. Světový den dětí, Světový den úsměvu, Mezinárodní den učitelů, Světový den architektury
- 8. 10. Mezinárodní den boje proti popáleninám
- 9. 10. Světový den pošty
- 10. 10. Světový den duševního zdraví, Světový den zraku, Světový den proti trestu smrti
- 15. 10. Světový den venkovských žen, Mezinárodní den bílé hole
- 17. 10. Mezinárodní den proti chudobě, Světový den úrazů
- 22. 10. Světový den koktajliců
- 24. 10. 2015 Světový den OSN, Světový den pro rozvoj informací
- 31. 10. Světový den spojení, Den UNICEF

AKTUÁLNĚ Z ÚSTŘEDÍ

- Ústředí Pionýra se navrací do standardního režimu se službami do šesti hodin od pondělí do čtvrtka. Hlavní kontakty zůstávají: ustredi@pionyr.cz, 777 248 720
- Naši osmáci osiřeli – jejich rodičům dva měsíce s dětmi úplně stačily, a tak se odebrali zase domů.
- Na ústředí přibyla nová posila, kterou vám představíme v příštím vydání Mozaiky.

RISP - ZVLÁDÁME HO VŠICHNI?

RISP je registrační informační systém Pionýra, který nalezneme na adrese resp.pionyr.cz. Ráda bych řekla, že je to systém, který znají všichni naši vedoucí a instruktoři, ale bohužel to tak není a je na čase to změnit, s čímž vám ráda pomohu :), především proto, že RISP zvládá spoustu užitečných věcí např.:

- Tisk seznamů účastníků
- Rozesílání hromadných emailů
- Rozlišení osob dle funkcí
- Delegování rolí
- Práce s nečleny ad.

JAK TO VŠECHNO ZAČALO?

Asi by bylo dobré začít tím, co je systém zač – jedná se o pionýrskou internetovou databázi, jejímž prostřednictvím je prováděna každoroční evidence – dříve registrace členů. Na RISPu, tak jak jej známe, se pracuje od roku 2012. Zadání pro systém zpracovala Sekce informačních toků ČRP. Po schválení nasazení RISPu, které proběhlo na jednání

ČRP v dubnu 2012, je od roku 2013 využíván a postupně dále vyvíjen.

Všechny úpravy směřují především ke dvěma cílům – aby byl co možná nejpřívětivější k uživatelům a přinášel možnosti k usnadnění naší práce a aby byl aktuální – v souladu se státní legislativou a předpisy Pionýra.

CO V RISPu NAJDEME A CO UMÍ?

RISP obsahuje nejen data o skupinách, oddílech a členech, ale také mnoho dalších informací, např. zásady pro uživatele a video-návody, odkazy včetně manuálu, informace k nové evidenci, seznam správců RISP – tedy osob, které by nám měly pomoci, a další. Samozřejmostí systému je jeho bezpečnost, a proto je vyžadováno heslo, vyšší bezpečnost dříve zajišťovaly ověřovací SMS, které byly na podněty pionýrů v rámci jedné z aktualizací systému zrušeny.

Mezi velké výhody patří funkce a role, díky nimž zobrazuje RISP informace a data dle

oprávnění tomu, komu jsou určena. Další nespornou výhodou je celkové množství dat – všechny členy ze všech pionýrských skupin máme na jednom místě, a to nejen členy současné, ale díky archivaci i členy například evidované v loňském roce.

Ale to není vše – kromě členů nabízí RISP možnost práce i s nečleny Pionýra, které do RISPu můžeme vložit jako evidované osoby, díky tomu můžeme pracovat i s jejich kontakty a daty bez ohledu na členství, tak si můžeme např. vytisknout seznamy na vícedenní akce, rozesílat emaily a další.

CO VÁS ČEKÁ?

Ačkoliv RISP možná vypadá složitě, práce v něm byla navržena jednoduše. Stejně jako s jakýmkoliv novým systémem, stačí se i s RISPem jen seznámit. V následujících číslech Mozaiky se o RISPu dozvíte další informace, jak s ním pracovat, s čím a jak nám může pomoci, základy práce s RISPem s ohledem na přidělené role, jako je např. způsob, jakým do systému zadat údaje o pionýrské skupině, oddílech a jednotlivých členech, jejich funkcích a kvalifikaci, ale také jak delegovat role, kde si vytisknout seznamy, jak exportovat data a další.

To vše se budete dozvídat ode mě, a protože jsem blondýna, věřte, že když se zorientují já, tak to zvládne každý :). Zároveň budu ráda za jakékoliv náměty na zlepšení nebo postřehy, ty posílejte na vendy@pionyr.cz.

Vendy

REGISTRAČNÍ A INFORMAČNÍ SYSTÉM

Upozornění

Pokud používáte Google Chrome a zobrazuje se Vám hláška "Could not establish connection with the server. Do you want to switch mode?" pokračujte stisknutím "Zrušit".

Přihlášení do systému

přihlašovací e-mail	<input type="text"/>
heslo	<input type="password"/>
<input type="button" value="Přihlásit"/>	

Co je nového

- **1. ledna 2015** - provedena změna vzhledu aplikace (větší barevné řešení)
- **14. února 2014** - dopoledne probíhá údržba databáze, je n nestandardní chování aplikace
- **11. ledna 2014** - otevřeny registrace 2014 s upravenými registry a změnami dle nových Stanov

SEZNAMTE SE: PS PLEJÁDY ŠTERNBERK

Seriál představující pionýrské skupiny je zpátky i pro tento ročník. Tentokrát jsme oslovili pionýrskou skupinu z Moravy, která je mimo jiné dobrým příkladem naplnění pionýrského motta „dobrodružství na míru“, protože v její činnosti si něco najde snad opravdu každý. Povídali jsme si s Helenou Pšejovou – vedoucí PS Plejády Šternberk.

Zkus čtenářům ve stručnosti Plejády představit – kolik vás je, co vás baví, jak dlouho fungujete?

Začnu hned tím, jak dlouho už fungujeme, protože letos nás čeká krásné kulaté výročí. V září teď oslavíme 30 let, na což jsme strašně pyšní. Celkově máme asi kolem 60 členů, ale na schůzky chodí kolem 20 dětí. Ale 34 dětí na schůzce není výjimkou. Fungujeme přes celý školní rok. Každý pátek se scházíme v klubovně, schůzky máme dost různorodé. Od tábornických dovedností, přes sportovky, vyrábění ptačích budek, cykloschůzek až po ježdění na lodích na rybníku. U nás toho člověk opravdu vyzkouší hodně. Často se taky řídíme přáním dětí a náplň schůzky přizpůsobujeme tomu, co zrovna u nich frčí, co by chtěly. V pondělky míváme ještě tvořivé schůzky. Dříve jsme měli schůzky rozděleny i podle věku dětí, ale od toho jsme už upustili. Nebyli na to už lidi. Jinak přes rok se snažíme mít jednu dvě akce do měsíce. Ať už jsou to víkendové výpravy nebo jednodenky nebo prodloužené schůzky s přespáním v klubovně. A co nás baví? Naše děti milují softbal, začínají ujíždět na geocachingu a rádi jezdíme na vodu. Dokonce začínáme přemýšlet, že bychom udělali turnaj v softbalu. A taky se ještě můžeme pochlubit tím, že máme dvě táborové základny. Jednu na Hoštejně u Zábřeha a druhou v Bohuslavicích na Prostějovsku.

Když si projdu přehledy vašich akcí, najde se tam opravdu leccos, od rukodělek, deskovek, přes úklid lesa, sport, klasickou turistiku, vodácké výpravy a spoustu dalšího. To byl cíl nebo to nějak samovolně vyplynulo? A co na to děti?

Jakože bychom si před začátkem školního roku sedli nad papír a plánovali akce stylem, že tam musí být od všeho trochu, tak to ne. Asi je to tím, že jsme banda vedoucích s různými zájmy. Takže u nás si každý snaží jakoby prodat to svoje a vede k tomu i děti. Což si myslím, že je super, aspoň i děti mají

rozmanitější nabídku a třeba se samy v něm zhlédnou a půjdou si za tím dál. Navíc, kdo nerad chodí na výlety, tak rád přijde na deskovky. I když u nás se moc nestává, že by některé děti preferovaly jiné akce před ostatními. Podle mého pro ně není zas až tak důležité, co je náplň akce, schůzky, výpravy, ale to, že můžeme být zas všichni spolu.

Když toho děláte tolik, myslíš, že některé věci děláte neobvykle? Máte nějakou inspiraci pro ostatní? A co naopak děláte úplně tradičně?

Neobvykle? Těžko říct, řekla bych, že jsme taková ta normální skupina, jako všechny ostatní a snažíme se dělat vše, jak nejlíp umíme. Co asi děláme víc než ostatní, tak asi to, že jezdíme často na vodu. Vlastníme totiž několik nafukovacích kánoí – Pálav, tak toho využíváme, jak to jen jde. Dokonce bychom chtěli vzít příští rok ty nejšíkovnější starší děti do Rakouska na Salzu, ale to je zatím překvápkou (a je to venku). A čím se teda musím pochlubit, tak že letos budeme prvním rokem pořádat maškarní ples pro veřejnost. Jiná naše šternberská „konkurence“ taky pořádá každým rokem společenské plesy, tak jsme si řekli, že když můžou oni, tak my můžeme taky. Snad budeme mít taky úspěch.

V září se dost skupin snaží přivést do oddílů nové děti – jak jste na tom vy? Chystáte něco, nebo máte dětí dost?

Jo, taky u nás bývaly ty časy, kdy jsme každé září pořádali náborovky a byli rádi za každého nováčka. Už jsme ale dobojovali. Naštěstí. Žádné náborové akce nepořádáme a dětí máme rok od roku víc a víc. Ani nevím, kde to začíná. V září přichází dost dětí z tábora, někdo vydrží, někdo ne. Klubovnu máme hned u základky, rodiče zhlédnou vitríny a hned máme další dítě. To pak přivede kamaráda. Pak se udělá akce pro veřejnost v parku a hned máme dalšího nováčka. Já pracuji ve školce a to si tam žádný nábor nedělám, i když se to někdy vážně zdá. V září pak potkávám na schůzkách hodně mých školáčků. Řekla bych, že není měsíc v roce, kdy k nám nepřijde někdo nový. No a pak se jede na tábor. Základnu dětí už máme opravdu širokou, ale i tak se najde tolik nováčků, že musíme navyšovat kapacitu a nabírat další vedoucí, tak jak se nám to stalo letos. Hlavně to nezakřiknout!

Když zmiňuješ vitríny a akce v parku, jak na vás lidé reagují? Jaké máte vztahy s „městem“?

„Jééé, vy jste pionýři? To ještě existuje?“ To myslím slycháváme všichni. Dokonce se nám i stalo, že rodiče k nám chtěli dát děti, ale když se dozvěděli, že jsme pionýři, tak rychle obrátili. Že komunisti a celá ta banda jim sebrali nějaké pozemky, tak k pionýrům určitě nepůjdou. Někdy se je zkrátka přesvědčit nedá. Ale rozhodně se za to nestydíme. A i když máme už třicetiletou historii, pořád je ještě spousta lidí ve městě, kteří vůbec o nás nevědí. Holt nejsme největší volnočasová skupina tady ve Šternberku jako ostatní, ale tu cestičku do podvědomí Šternberčanů už si pomalu razíme. Co ale člověka potěší, že se u nás občas objeví děti, co chodily do skautu, a pak zjistí, že u nás se jim líbí víc. Asi to, co děláme, děláme dobře.

Jestli můžu, zeptám se trochu osobněji. Proč jsi pionýr? Co ti to přináší a co naopak bere?

Popravdě. Před osmnácti lety jsem jela jako malá holčička na tábor s pionýry, moc se mi tam zalíbilo a kam sem to až dotáhla. Na vedoucí pionýrské skupiny. Kdybych jela se skauty, tak bude ze mě nejspíš skaut. Nevím. Jsem sice pionýr, ale víc jsem Plejáda. Pro mě jsou Plejády část mého života, kus mého srdce, a jestli jsme pionýři, skauti nebo třeba klub veselých dětiček, je mi celkem jedno. Naše skupina mi bere dost volného času, ale zatím jsem za to dost ráda.

Když se podíváš na celý Pionýr, co bys chtěla změnit?

Nic konkrétního mě nenapadá. I když jsem skupinová vedoucí, víc žiju prací s dětmi, potřebuji akci. Tudíž do „politiky“ moc

nehledím. Navíc, Pionýr už oslavil 25 let, takže co měnit?

A co bys naproti tomu neměnila ani náhodou?

Celkovou myšlenku, že se pracuje s neorganizovanými dětmi. Taky se mi dost líbí všechny možné akce a programy (Ledová Praha, Sedmikvítek, Mládátka a zvířátka, Putování se psem...). My je sice nevyužíváme, ani se neúčastníme. Pro někoho to jsou zajisté lákavé nabídky a pomoc s programem, ale my si děláme vše po svém, děláme toho dost, proto už se nikde nijak neangažujeme. Ale nápady má Pionýr určitě parádní.

Ptal se Jakub

PS PLEJÁDY ŠTERNBERK

- **Vznik:** 1985
- **Počet oddílů:** 1
- **Charakteristika:** tábornictví, turistika, vodáctví, příroda
- **Počet členů:** 63
- **Schůzky:** 2x týdně (klasické a tvořivky)
- **Věk členů:** od 5 do 55
- **Počet vedoucích a instruktorů:** 16

VEDOUČÍ PS PLEJÁDY

- **Jméno:** Helena Pšejová
- **Děti:** jen ty školkový a plejádni
- **Má ráda:** fajn lidi kolem sebe, každou psinu, sjíždění divokých řek a masáž nohou
- **Zaměstnání:** učitelka v MŠ
- **Funkce v Pionýru:** vedoucí skupiny
- **Kontakt:** www.plejady.zde.cz

ZÁŘÍ 1990

Aktuální díl seriálu historických ohlédnutí je věnován září 1990, ovšem je nezbytné připomenout, že jako každoročně září předcházely letní měsíce: červenec a srpen. I ty byly naplněny děním – mezinárodním, vnitropolitickým i pionýrským. Zachytit tyto měsíce zevrubně je proto nemožné, a tak zkouším zaznamenat alespoň to nejpodstatnější.

LETNÍ MĚSÍCE

Na rozdíl od letošních vyhřátých dnů bez deště, byly prázdniny 1990 z hlediska počasí spíše podnormální: průměrné teploty se odchýlily od normálu dolů (tj. bylo chladněji) a úhrny srážek byly celkem zhruba na 50% jiných roků. Ale pokud Filipíny postihlo (16. července) zemětřesení o síle 7,7 stupně Richterovy stupnice a vyžádalo si přes 1600 životů, tak pionýrská zemětřesení byla sice bez ztrát na životech, ale záchvěvy byly možná až na „desítku Richtera“ – jako příklad lze uvést dramatická jednání kolem osudu časopisů, jakkoli se přímo dění na táborech, respektive v oddílech a na skupinách nedotkla. Redakce všech bývalých pionýrských časopisů si – včetně pohružky zastavením práce – vynucovaly naprostou nezávislost na Pionýru a volnost.

Tehdejší členové vedení Pionýra jezdili po táborech – kde se diskutovalo o budoucnosti organizace, jednali vně Pionýra (probíhala jednání o osudu majetku SSM, o vztazích mezi sdruženími dětí a mládeže...). Na desítkách neformálních i oficiálních setkání (i o prázdninách se konala řádná zasedání – 30. 7. a 28. 8. – předsednictva České rady Pionýra) hledali recepty na řešení těžko předvídatelných situací... Jedním z nástrojů měla být i co nejživější výměna informací, proto bylo rozhodnuto svolat i na podzim oblastní porady.

V srpnu Irák napadl (2. srpna) a anektoval Kuvajť, což mělo za následek vypuknutí války v Perském zálivu. U nás však prázdniny a dovolené přinesly jisté uklidnění společenského kvasu a v Pionýru konečně vznikl i určitý prostor k zamýšlení se nad budoucností, nejenom neustálé hasení nových krizí a problémů. Postupně tak byla zahájena příprava zásadního programového jednání – s vědomím, že se asi nepodaří dodržet termíny stanovené lednovou konferencí, ale započala skutečně usilovná práce na zpracování seriálních vstupů pro budoucí programovou i organizační podstatu Pionýra.

Dnes se to může jevit až úsměvné, ale tehdy se během letní činnosti skutečně dost vášnivě diskutovalo – mimochodem hodně o symbolice neboli užívaných jednotlicích prvcích. Občas nám scházel nadhled, který

měla například sonda Magellan, která se jako první dostala (10. srpna) na oběžnou dráhu planety Venuše a zahájila detailní radarové mapování. Koneckonců, co nás může vnějškově sjednocovat, bylo téma, jež opravdu významně znělo a nezřídka i naplňovalo mysl dospělých pionýrů. Občas i více, než bylo nutné. Obklopovalo nás totiž značné množství praktických potíží a nebylo snadné nejenom hledat řešení a náměty, ale především je prosazovat do života. V dopise předsedům okresních rad Pionýra (z 29. srpna 1990) se mimo jiné píše: „Organizace jako celek působí dosti rozkolísaným dojmem, jako by nevěděla, čím je. Na navštívených táborech často zaznívala prostá otázka: Kdy se naše organizace začne chovat jako organizace?“ Nešlo o dotazy nemístné, protože o malé funkčnosti organizace svědčí například skutečnost, že přehledů o letní činnosti přišlo z 85 okresních organizací jen 39, což je 45,9% z celkového počtu.

A to byl vážný problém: na jedné straně byly table, k nim často existovala usnesení a náměty, jak je řešit, ale někde scházela vůle nebo ze všech možných organizačních proměn převládá zmatek. Připomenu jeden čistě pionýrský dramatický moment: k 31. 8. končily pracovní smlouvy vedoucím PS. A vzhledem k naprosté nejasnosti pozice (a financování) celého úseku této oblasti života společnosti (a podobně na tom byl i sport a další oblasti) byla všude cítit obava z celkové budoucnosti.

Perlička z centra...

Vzhledem k rozsáhlým přesunům došlo i na Ústředí Pionýra v ČR, které se muselo přesunout na „nové“ působiště v Praze 2, Vocelově ulici.

V kancelářích však musela nejprve proběhnout doslova hygienická očista – neboť pro nepořádek a špínu ve vymezených prostorách se obtížně hledá výraz: dobrovolníci i zaměstnanci tak v jednom šiku několik dnů intenzivně proměňovali špeluňky na snesitelné prostory pro práci.

ZÁŘÍ 1990

Obecně

První zářijový den byla sobota, a tak děti ještě nešly do školy. Ale přesto právě v ten den došlo k jedné zcela přelomové události: nepřehlédnutelně odstartoval proces majetkové transformace. Vyšlo první číslo deníku Mladá fronta DNES. Proč to uvádím jako zcela přelomovou událost? Nejenom proto, že se do té doby tzv. mládežnický deník docela osamostatnil – a odpoutal nejen od svazu mládeže, ale i od nakladatelství Mladá fronta. Ale kvůli dramatickosti celého procesu je otázka, jestli někdy utichnou spory kolem této formy privatizace. Její zastánci říkají, že vše bylo naprosto v pořádku (včetně souhlasu státu s tímto postupem). Kritici tvrdí, že hodnoty (navíc v té době šlo opravdu podle zákona o státní majetek), které si redakční kolektiv přisvojil – pozice na trhu, seznam předplatitelů, renomé listu, mohly mít hodnotu kolem 2 miliard Kčs a že toto „vytunelování“ se stalo vzorem i pro mnohé další podniky. (Což je dnes už nezřídka kritizovaný jev.)

Dne 17. září 1990 schválilo Federální shromáždění (tehdejší nejvyšší zákonodárny sbor) scénář ekonomické reformy, jejíž hlavní principy byly:

- ekonomická deregulace, mj. otevření trhu pro soukromé a zahraniční subjekty;
- liberalizace cen;
- privatizace státních podniků;
- postupné vytváření tržní infrastruktury a
- kontrola makroekonomické situace.

Zde jsem vzpomenu pět zásad, ale to jsou opravdu pouze hlavní rysy, jinak šlo pochopitelně o nesmírně složitý projekt, v konečném důsledku převratně měnící celou naši společnost. Parlament, ve svém dodatkovém usnesení, mimo jiné uvedl, že předložený „scénář je racionálním projektem řešení složitých problémů naší ekonomiky“. Záměr byl jasný – vláda ho pojmenovala takto: „...naším cílem je tržní ekonomika s jejími klady i zápory.“

Veřejnost stále vcelku s velkým zájmem sledovala dění, a tak také zaznamenala, že 20. září 1990 Česká a Slovenská Federativní republika vstoupila do Mezinárodního měnového fondu, Mezinárodní banky pro obnovu a rozvoj (Světové banky) a dalších tří přidružených organizací. Ale hloubku proměny si

patrně z běžných občanů dokázal představit málokdo. (V dalším měsíci schválené zákony, které již prakticky přijaty scénář začaly naplňovat, byly v září těsně před přijetím.)

Pionýr se na to snažil také reagovat a kromě řady vedených jednání dne 1. září odeslala předsednictva České, Slovenské a Federální rady Pionýra dopis poslancům Federálního shromáždění ČSFR s výzvou k zohlednění společenských aktivit v ekonomické reformě, podobně jako tak učinilo množství dalších organizací a institucí.

Předseda České rady Pionýra pak ještě 11. 9. z pověření okresních organizací odeslal další apelační dopis předsedovi FS ČSFR a předsedům poslaneckých klubů s žádostí/výzvou k systémovému řešení ekonomického zajištění například dětských organizací, souběžně s řešením situace v širších souvislostech.

Podpovrchově byl znát stále více se odlišující vývoj na Slovensku a v Čechách a na Moravě. Nešlo o zásadní názorové odlišnosti uvnitř Pionýra, tj. mezi námi. Ty zdaleka nebyly tak výrazné jako (obecné) rozdíly v poměrech u nás a na Slovensku. Ty se ovšem promítaly do postojů „velkých“ politických reprezentací a zde narůstaly rozpory.

V Pionýru

probíhal značný pohyb: organizační, personální i myšlenkový, na všech organizačních úrovních.

Oddíly a pionýrské skupiny

Konec léta přinesl závěr vcelku úspěšné letní činnosti – rozhodně bez mimořádných událostí. S novým pionýrským rokem vstoupila většina pionýrských skupin do málo známých vod ryzího dobrovolnictví... Přestože naprostá většina činnosti s dětmi byla zajišťována dobrovolnický vždy, tak zázemí oddílům na mnoha PS zajišťovali profesionální vedoucí PS. Od 1. září 1990 už ne. Mohly umlknout hlasy „věčných“ kritiků, že si konečně dobrovolníci budou moci vydechnout od profesionálního „dozoru“, ale ona mince měla i svůj líc... O tušených problémech už jsem psal dříve – nyní představy vystřídala realita. A to k 31. prosinci měli svoji činnost ukončit i pracovníci působící na úrovni okresů – organizace se tak měla stát, vyjma několika zaměstnanců v centru, plně dobrovolnickou.

Se všemi výhodami i slabiny, které podobný status nese.

Zásadní dopad na činnost oddílů mělo rovněž vypovídání pionýrských skupin z kluboven, což sice (nový) zákon č. 116/1990 Sb., o nájmu a podnájmu nebytových prostor, částečně řešil a v České republice jsme se to snažili ošetřit i výkladovým stanoviskem příslušného odboru Ministerstva vnitra. Ale všechny zákony uplatňují konkrétní lidé, a tak mnoho pionýrských oddílů skončilo právě na podzim, při rozběhu činnosti, „na dlažbě“.

Na úrovni centra (českého i federálního)

se řešily záležitosti vnitropionýrské i vnějšího dění.

Společné jednání předsednictev České, Slovenské a Federální rady Pionýra (1. září) se zabývalo vývojem ve společnosti a z něj plynoucí situací pro Pionýr: pozice při správě majetku po SSM, dotačním zajištění i vzájemných česko-slovenských vazbách (kompetence rad Pionýra). Na pořadu bylo i seznámení s výsledky ankety k symbolům a sjednocujícím prvkům Pionýra.

Navazující samostatné zasedání předsednictva České rady Pionýra rozhodlo definitivně o oficiálním zahájení příprav obsahové konference a v návaznosti na to v české organizaci naplno rozeběhla svoji práci Teoreticko-metodická komise ČRP, která měla na starosti její přípravu a činila se již o prázdninách. Neměla však partnera na Slovensku, kde se podobný pracovní tým neustavil (proto se ani v rámci celé federace na tomhle úkolu MKPP z ledna 1990 společně nepracovalo).

Vedle toho jednalo předsednictvo ČRP o řadě personálních, organizačních i ekonomických otázek. Na dalším zasedání (29. září) byla na pořadu debata o přenosu informací, příprava rozpočtu (prvního zcela samostatného rozpočtu Pionýra...), návrh na zřízení hospodářského zařízení Pionýra, byl schválen obsahový záměr teoreticko-metodické konference (čtyři tematické okruhy) a návrh „Struktury soutěží Pionýra“ (její základní linie).

Jak už jsem uvedl – léto 1990 nebylo z hlediska

Co bylo po táboře...

Navazují na své (osobní, skupinové) ohlédnutí v březnovém pokračování – kdy jsem vzpomněl debaty o užívání (červeného) pionýrského šátku na naší PS.

Jeden z našich oddílů, „Spartakovci“, byl léta proslulý užíváním červeného šátku a zelených košil (ty byly u nás ovšem zcela standardní) a jeho vedoucí v jarní debatě o užívání šátku důsledně a bojovně hájili jeho další užívání v Pionýru...

Překvapením o to větším bylo pro nás všechny jejich sdělení po prázdninách (měli oddílovo-skupinový tábor na našem tradičním tábořišti v Meziměstí), že se rozhodli upustit nejen od používání červeného šátku, ale i od další spolupráce na skupině a odcházejí z Pionýra (!).

Bylo to spíše až šokující – protože jarní výčitky o nedostatku respektu k pionýrským tradicím, jež provázely velkou skupinovou diskuzi o možném zachování červeného šátku, jsme měli v paměti...

Tenhle jejich obrat a „prozření“ nám vzal dech, ale současně posílil naše odhodlání vytrvat.

počasí nijak horké, přesto se v Pionýru neobešlo bez ožehavých situací. A v září začínající podzim sliboval pořádně dramatické pokračování...

Martin

sonda Magellan

ZÁŽITKY SE ZÁRUKOU

Září uzavírá nejen letní prázdniny a tábory, ale také hlavní sezónu dovolených, kdy řada občanů aktivně a úplatně (!) využila služeb cestovních kancelář. Ne každý byl ale se službami cestovní kanceláře spokojen a nový občanský zákoník přinesl nejen výslovnou možnost reklamovat zájezd, ale i požadovat náhradu „za ztrátu radosti z dovolené“.

REKLAMUJI, REKLAMUJEŠ, REKLAMUJÍ

Řada reklamací bývá důvodná – například při ubytování v hotelu, který byl nižší kategorie, nebo na jiném místě, než bylo dohodnuto, nekvalitní strava, služby delegáta apod. Vyskytují se však i případy vyvolávající pochybnost, zda byly míněny vážně. Vzpomínám si na reklamaci písku na pláži, jehož zrnka měla být „příliš ostrá“, a na internetu jsem se dočetl o vadě spočívající v nedostatečném poučení, které znemožnilo čerpat nabízené služby. Za místní pozoruhodnost byl totiž v katalogu označen zvláště krásný západ slunce, ovšem cestovatelé údajně nebyli informováni o tom, na jaké světové straně se bude „úkaz“ konat. Zcela originální pak byla dáma, která se domáhala náhrady za ztracené brýle, o které ji při koupání v moři připravila „velmi neočekávaná vlna“. Svůj požadavek podpořila tím, že o něčem takovém nebyla poučena, a fotografiemi: na jedné s brýlemi a na druhé bez nich.

Osobně mne nejvíce zaujal případ pána, který trávil dovolenou v nudistickém kempu a navštívil prvního dne restauraci. Pláž opouštěl přes veřejnou komunikaci, a tedy v plavkách. Po vstupu do restaurace byl poučen o tom, že v plavkách není vstup povolen. Reagoval promptně odložením posledního kusu oděvu. Na okamžik jej zaujalo náhlé ticho – ustal cinkot příborů i tlumený smích. Během několika sekund byl, ke svému překvapení, rychle zahalen ubrusem. Svlékl se totiž v běžné, nikoliv nudistické restauraci, což mu asi došlo, až když byl coby hlučně protestující zakuklenec, oděn ubrusem, ze kterého se probojoval alespoň hlavou, ochrankou vyváděn kolem dánských, plně oblečených seniorů, přicházejících na oběd. Jeho reklamace „nedůvodného a úzkost vyvolávajícího násilí“ byla zamítnuta s tím, že v informačním letáku, který skutečně obdržel, byly nudistické restaurace nejen uvedeny a zobrazeny na fotografiích, ale i vysvětleno, jak je taková restaurace označena.

SMLOUVA O ZÁJEZDU

Jakže se to tedy má se službami cestovních kancelář po právní stránce? Úpravu obsahuje § 2521 NOZ a následující, jako smlouvu o zájezdu, podle které se pořadatel zájezdu (cestovní kancelář) na straně jedné zavazuje obstarat pro zákazníka předem připravený soubor služeb cestovního ruchu (zájezd) a zákazník, na straně druhé, se zavazuje zaplatit souhrnnou cenu. Zájezd je definován jako soubor služeb cestovního ruchu, na dobu delší než dvacet čtyři hodiny nebo zahrnujeli přenocování a obsahuje-li alespoň dvě z těchto služeb: ubytování nebo dopravu nebo jinou službu cestovního ruchu, která není doplňkem ani dopravy a ani ubytování a tvoří významnou část souboru nabízených služeb (například celodenní stravování). Zákazník musí od cestovní kanceláře obdržet vedle dokladu o pojištění i potvrzení o zájezdu. To obsahuje alespoň: smluvní strany, vymezení zájezdu dobou zahájení a ukončení a všech služeb zahrnutých do ceny, místa poskytnutí, dobu trvání, cenu, splátky na cenu a zálohu, poplatky, které nejsou pojaty do ceny, způsob a lhůtu pro reklamace (a výši odstupného hrazeného zákazníkem, pokud zájezd zruší), podrobnosti ohledně ubytování, a při poskytnutí dopravy charakteristiku a kategorii dopravního prostředku a trasu cesty. Při zajištění stravování musí pořadatel informovat o jeho způsobu a rozsahu. Pokud zájezd obsahuje služby nezahrnuté v ceně, vždy se uvede počet a výše plateb za ně.

Podle § 537 NOZ nemá-li zájezd vlastnosti služby či jiná plnění – např. kvalita dopravy – které měl mít nebo které zákazník vzhledem k nabídce a zvyklostem důvodně očekával, musí pořadatel zajistit nápravu, nevyžádá-li si to neúměrné náklady. Pokud to pořadatel odmítne nebo neučiní v přiměřené lhůtě (ta může být i v řádu hodin – například při absenci ubytování), můžeme si zjednat nápravu (například zajistit ubytování sami a účelně vynaložené náklady lze požadovat po pořadateli). Pokud měl zájezd vadu (např. strava nebyla v dohodnuté kvalitě nebo se nekonal výlet, který měl být součástí zájezdu), máme právo na slevu z ceny ve výši přiměřené rozsahu a trvání vady. Požadavek

však musíme uplatnit bez zbytečného odkladu (nejlépe ihned po návratu), nejpozději do jednoho měsíce od skončení zájezdu

SMUTEK Z DOVOLENÉ?

„Ztráta radosti z dovolené“ (slovní spojení je spíše vynález novinářů, ale dobře vystihuje podstatu věci) je upravena v § 2543 odst. 1 NOZ, podle kterého nahradí pořadatel, při porušení povinnosti, za niž odpovídá, vedle škody na majetku také újmu za narušení dovolené, zejména byl-li zájezd zmařen nebo podstatně zkrácen. Ve své podstatě je to druh náhrady nemajetkové újmy za ochuzení o oprávněně očekávatelný prožitek spojený se zájezdem (dovolenou) – jako příklad se mi vybavuje situace, kdy byli manželé ubytováni v posledním podlaží hotelu, sice s požadovaným výhledem na moře, ovšem také s probíhající přístavbou dalšího patra, kde hluk a stavební ruch neustával ani v noci. Výše náhrady bude vždy posuzována podle stupně, v jakém byly porušeny sjednané podmínky a přihlédnuto by mělo být i k ceně zájezdu, účelu (poznávací, rekreační, léčebný apod.) či osobnímu významu pro zákazníka. Jinak bude hodnocen zájezd do Jeseníků na 5 dnů pro bezdětnou dvojici studentů, jinak zájezd pro rodinu se dvěma malými dětmi, kde nebyly poskytnuty služby avizované právě pro děti, a jinak poznávací zájezd, který potomci koupí rodičům seniorského věku k oslavě výročí jejich svatby a na který se cestovatelé připravovali několik let. Pokud nás taková nemilá příhoda postihne, je třeba si zajistit důkazy – fotografie, adresy na spolucestující (svědky), písemnosti, účty apod.

Michal Pokorný

advokát

právní zástupce Pionýra

ilustrace J. Dostál

1. 9. 1955 se narodila herečka Jaroslava Kretschmerová. (obr. 1)

2. 9. 1945 byla na palubě lodi USS Missouri podepsána japonská kapitulace – konec druhé světové války v Asii, Vietnam získal nezávislost na Francii.

2. 9. 1945 se narodil herec Ladislav Potměšil.

6. 9. 1945 se narodil zpěvák Petr Novák († 19. srpna 1997).

8. 9. 1915 se narodil hrdina protinacistického odboje Jan Smudek († 17. listopadu 1999).

8. 9. 1925 se narodil Peter Sellers, anglický herec a komik, představitel inspektora Clouseau v sérii Růžový panter († 24. července 1980). (obr. 2)

8. 9. 1935 se narodil Jörg Konrad Hoensch, německý bohemista, historik a univerzitní profesor († 24. března 2001).

9. 9. 1925 se narodila česká herečka a operní pěvkyně Soňa Červená.

9. 9. 1585 se narodil Armand-Jean du Plessis de Richelieu, kardinál a francouzský první ministr († 4. prosince 1642).

11. 9. 1885 se narodil anglický spisovatel David Herbert Lawrence († 2. března 1930).

11. 9. 1935 se narodil sovětský kosmonaut German Stepanovič Titov († 20. září 2000).

12. 9. 490 př. n. l. v bitvě u Marathonu porazilo Athénské vojsko posílené jednotkami Platajských invazní jednotky perské říše.

12. 9. 1935 se narodil československý fotbalista Ján Popluhár († 6. března 2011).

13. 9. 1945 se narodil Jiří Svoboda, skladatel filmové hudby († 11. března 2004).

14. 9. 1945 se narodil skladatel a zpěvák Jaroslav Uhlíř. (obr. 3)

15. 9. 1655 prohlásil Ferdinand III. Olomouc pevnostním městem.

15. 9. 1935 přijal Německý Říšský sněm v Norimberku dva ústavní zákony: zákon o říšském občanství a zákon na ochranu německé krve a německé cti.

16. 9. 1905 se narodil básník Vladimír Holan († 31. března 1980).

16. 9. 1945 se narodil Ondřej Suchý, novinář, moderátor, spisovatel a textař.

17. 9. 1985 se narodil tenista Tomáš Berdych.

18. 9. 1905 se narodila Greta Garbo, americká herečka švédského původu († 15. dubna 1990). (obr. 4)

20. 9. 1865 se narodil Lubor Niederle, archeolog, antropolog, etnograf († 14. června 1944).

22. 9. 1575 proběhla v Katedrále svatého Víta korunovace Rudolfa II. českým králem.

23. 9. 1875 byla zprovozněna první linka koňské tramvaje v Praze.

27. 9. 1825 byla otevřena první železnice na světě: George Stephenson vypravil parní vlak mezi městy Stockton a Darlington v Anglii.

27. 9. 1865 se narodil Václav Laurin, český technik a podnikatel († 4. prosince 1930). Roku 1895 společně s Václavem Klementem založili firmu Laurin & Klement (dnes Škoda Auto). (obr. 5)

28. 9. 935 (event. 929) byl ve Staré Boleslavi zavražděn kníže Václav svým bratrem Boleslavem I. a jeho společníky.

28. 9. 995 dobyli Přemyslovci Libic nad Cidlinou a vyvraždili všechny Slavníkovce.

29. 9. 1955 se narodila Ann Bancroftová, první žena, která pěšky dosáhla obou pólů. (obr. 6)

3. 10. 1985 odstartoval z Kennedyho vesmírného střediska ke svému prvnímu letu raketoplán Atlantis.

4. 10. 1895 se narodil americký filmový komik Buster Keaton († 1. února 1966). (obr. 7)

5. 10. 1925 vstoupil archeolog Howard Carter do pohřební komory faraona Tutanchamona.

6. 10. 105 př. n. l. – Germáni v bitvě u Arausia drtivě porazili římskou armádu.

13. 10. 1955 se narodil Václav Upír Krejčí, bavič, herec, zpěvák, scenárista, režisér a spisovatel.

13. 10. 1925 se narodila Margaret Thatcherová, bývalá britská premiérka († 8. dubna 2013). (obr. 8)

16. 10. 1885 se narodil Dorando Pietri, italský maratonec († 7. února 1942), známý svým vystoupením na olympiádě 1908, díky němuž bývá označován za největšího poraženého olympijské historie.

17. 10. 1915 se narodil Arthur Miller, americký spisovatel a dramatik († 10. února 2005).

19. 10. 1945 byl zahájen poválečný mezinárodní vojenský tribunál – Norimberský proces.

21. 10. 1805 – Bitva u Trafalgaru – poslední velká bitva plachetnic v historii. Britské loďstvo porazilo spojené francouzsko-španělské loďstvo. Velká Británie vítězstvím nad Napoleonem Bonaparte na další více než století potvrdila pozici nejsilnější námořní velmoci světa.

21. 10. 1945 se narodil Vojtěch Stekláč, spisovatel (Bořkovy lapálie), (šéfredaktor časopisů Ohnček, Pionýr, Filip, televizní dramaturg a scénárista.

21. 10. 1945 se narodil Nikita Michalkov, ruský herec, scenárista a režisér.

21. 10. 1125 zemřel první český kronikář Kosmas (*1045).

22. 10. 1915 byla v Clevelandu v Ohiu mezi zástupci Čechů a Slováků uzavřena tzv. Clevelandská dohoda, v níž byla přislíbena autonomie Slovenska v rámci budoucího československého státu.

22. 10. 1895 byla na legendárním snímku zachycena železniční nehoda na nádraží Montparnasse v Paříži. (obr. 9)

22. 10. 1975 se na oběžnou dráhu Venuše dostala sovětská sonda Veněra 9, čímž se stala prvním umělým satelitem Venuše. (obr. 10)

24. 10. 1945 vstoupila v platnost Charta OSN, vznik OSN v San Francisku (USA).

26. 10. 1765 se narodil Jakub Jan Ryba, český učitel a hudební skladatel, autor České mše vánoční († 8. dubna 1815).

26. 10. 1905 se narodil Emil Holan, spisovatel populárně naučné literatury pro mládež († 1944 v koncentračním táboře Osvětim).

27. 10. 1845 se narodil spisovatel Josef Václav Sládek († 28. června 1912).

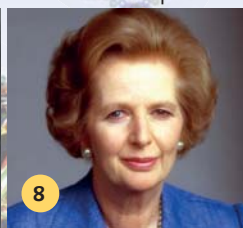
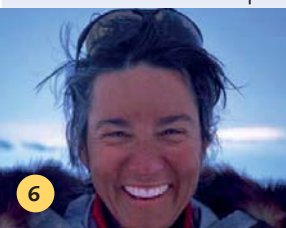
27. 10. 1855 se narodil Ivan Vladimirovič Mičurin, ruský šlechtitel a ovocnář († 7. června 1935).

28. 10. 1955 se narodil Bill Gates, zakladatel softwarové společnosti Microsoft.

30. 10. 1955 se narodil Jan Antonín Pitínský, básník, spisovatel, dramatik a divadelní režisér.

31. 10. 1945 se narodil Rostislav Vaněk, český tvůrce písma, typograf a pedagog.

31. 10. 1790 se v Praze uskutečnil první let balonem s lidskou posádkou.

připravil Lee

PIONÝRSKÉ LÉTO V OBRAZECH

Jako obvykle máme po prázdninách spousty nových fotek, které zachycují hlavně letní tábory, ale i kratší výpravy. Jak se některé z našich táborů podařily, jste se mohli dočíst na stranách 4-5 a jistě vám neušlo, že jsou stejně rozmanité jako pionýrská činnost celý rok. Na této stránce jsou sice „jen“ fotky, ale jak se říká – jedna dobrá fotografie řekne víc než 1000 slov.

